

**Επιστολή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Πειραιώς κ.κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ προς τον Πρόεδρο της
Τουρκικής Δημοκρατίας κ. Ρετσέπ Ταγίπ Ερντογάν**

Αριθμ. Πρωτ. 458

Έν Πειραιεί τῆ 12^η Ἀπριλίου 2017

Πρός τόν

Έξοχώτατον

κ. κ. Ρετσέπ Ταγίπ Έρντογάν

Πρόεδρον τῆς Τουρκίας

καί τοῦ Κόμματος «Δικαιοσύνη καί Ἀνάπτυξη»

ΤΟΥΡΚΙΑ

Έξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

Μέ ειλικρινή ἀγάπη, σᾶς ἀποστέλλουμε τήν παροῦσα Ἐπισκοπική ἐπιστολή μας, λόγω τῆς σθεναροῦς στάσεως, πού τηρεῖτε στήν πολυτάραχο γείτονα χώρα μας, Τουρκία, τῆς ὁποίας προεδρεύετε, ἐξασφαλίζοντας καί ὑπερασπιζόμενος τήν νομιμότητα τῆς δημοκρατικά ἐκλεγμένης Κυβέρνησῆς Σας.

Γνωρίζουμε, Έξοχώτατε, ὅτι αὐτή τήν στιγμή ὑπάρχουν καί δροῦν στήν χώρα Σας ἐναντίον τῆς Τουρκικῆς Πολιτείας μέ ὅλα τά ἐμπόλεμα μέσα ἡ ὀργάνωση ΔΗΚΡ-Σ, οἱ θύλακες τοῦ Γκιουλέν στόν στρατό, ἀλλά καί μέσα στό κυβερνόν κόμμα Σας ΑΚΡ, καί οἱ Τζιχαντιστές τοῦ ΔΑΕΣ. Ὅλοι αὐτοί οἱ παράγοντες ἔχουν ὀργανωθεῖ, γιά νά ἐπιχειρήσουν τήν βίαιη ἀνατροπή τοῦ πολιτεύματος. Γιά τόν λόγο αὐτό, κατά τήν ταπεινή μας γνώμη, θά πρέπει ἡ χώρα Σας νά προετοιμάζεται γιά ὀλοκληρωτική ἐσωτερική σύγκρουση, καθώς οἱ τρομοκρατικές ἐνέργειες δέν θά σταματήσουν. Μιά τέτοια προσπάθεια ἀνατροπῆς τῆς δημοκρατίας θά φέρι μέγιστα προβλήματα, θά προκαλέσει ἐξελίξεις ὄχι μόνο στή χώρα Σας, ἀλλά καί στίς γειτονικές χώρες.

Ἦδη, τόν Ἰούλιο τοῦ 2016, γίναμε θεατές ἑνός ἀποτυχημένου πραξικοπήματος στήν χώρα Σας ἐναντίον Ὑμῶν. Τό πραξικόπημα, πού ἄφησε πολλά ἐρωτηματικά γιά τόν τρόπο,

πού έγινε, τελικά σ'ως ώφέλησε, διότι, με τόν τρόπο, πού τό διαχειριστήκατε, ανανεώσατε τήν «έντολή» τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ.

Ἡ αὐξηση τῆς Τουρκικῆς δυνάμεως καί τά τουρκικά ἐπιτεύγματα στήν οἰκονομία ἀπό τό 2006 καί μετά, σ'ως ἔδωσαν ἓνα πολύ καλό ἄλλοθι, γιά νά ἀποκεμαλικοποιήσετε τό τουρκικό πολιτειακό σύστημα, δηλ. νά τό μουσουλμανοποιήσετε καί νά τό ἐπαναφέρετε στήν τροχιά τοῦ Τουρκικοῦ παραδοσιακοῦ Ἰσλαμισμού, ἀφοῦ ὁ Κεμαλισμός ὑπῆρξε ἓνας φιλελεύθερος, ἀθεϊστικός Καμπαλισμός. Μετά τήν ἀποτυχία τοῦ πραξικοπήματος ἐναντίον Σας, ἡ ἐκκαθάριση προχώρησε στήν τελική τῆς φάση. Γνωρίζατε πώς, χωρίς τήν βοήθεια μιᾶς μεγάλης δύναμης, δέν θά τό κατορθώνατε. Ἔτσι, εἶχατε προλάβει, πρὶν τό πραξικόπημα, νά δηλώσετε μετάνοια στήν Ὀρθόδοξη Ρωσία τοῦ Πούτιν γιά τό ἀεροσκάφος Su-24, πού καταρίψατε. Ἡ συμμαχία μέ τήν Ρωσία εἶναι πάρα πολύ σημαντική γιά τήν χώρα Σας, διότι ἡ Ρωσία ἔχει ἤδη ἐδραιώσει τήν παρουσία της στή Συρία, μπορεί νά συνομιλεῖ μέ τούς Κούρδους ἐντός καί ἐκτός Τουρκίας καί γνωρίζει πώς ὁ ἐχθρός Σας, Γκιουλέν, βρίσκεται στίς Η.Π.Α. Γι'αὐτό ἡ χώρα Σας μπορεί τώρα νά χαίρεται, διότι, συμμαχώντας μέ τή Ρωσία, μπορεί νά μιλά μέ ἴσους ὅρους καί μέ τή Ρωσία καί μέ τίς Η.Π.Α., ἀλλά καί μέ την Ε.Ε., ἀφοῦ ἡ τελευταία τρέμει, ἐξαιτίας τῶν προσφυγικῶν ροῶν.

Τό 2004 ἐσεῖς ὁ ἴδιος εἶχατε χαρακτηρίσει τήν Εὐρωπαϊκή πορεία τῆς χώρας Σας «ὡς προτεραιότητα καί ἓνα κοινό τόπο γιά τή διευθέτηση διαφορετικῶν ἀντιλήψεων», δεδομένου ὅτι αὐτή τήν ἄποψη τή συμμερίζονταν τό 62% τῆς Τουρκικῆς κοινῆς γνώμης^[1]. Ὄντως, ἡ ὑποψηφιότητα γιά ἔνταξη τῆς χώρας Σας στήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση ἦταν ἡ πιό σημαντική πρόκληση στήν 554ετή ἱστορία τοῦ Ὄθωμανικοῦ καί Τουρκικοῦ κράτους γιά ἐνσωμάτωση Εὐρωπαϊκῶν προτύπων πολιτικῆς, οἰκονομίας καί πολιτισμοῦ^[2]. Ἐπιτρέψτε μας, ὅμως, νά θεωροῦμε ὅτι ἐξαρχῆς ἡ ἐνταξιακή πορεία τῆς χώρας Σας ἀποτέλεσε ἀντιπερισπασμό γιά ἓνα ἄλλο σχέδιο, πού ἐκτελοῦνταν σιωπηλά. Ἀντί τῆς Εὐρωπαϊκῆς ταυτότητας καί τοῦ Ἐξευρωπαϊσμοῦ τῆς Τουρκίας θέλετε νά ὑλοποιήσετε ἓνα διαφορετικό σχέδιο. Ὅλες οἱ μεταρρυθμίσεις (δυστικοποίηση) τῆς χώρας Σας στοχεύουν στήν ἐνδυνάμωση τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μέ τό σκεπτικό τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς «δόξας» τῆς Ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας^[3].

Ἡ ὑπαρξη ἑνός ἐναλλακτικοῦ σχεδίου εἶχε ἀνακοινωθεῖ ἤδη ἀπό Σ'ως καί ἀποτέλεσε στόχο, ἀπό τά χρόνια πού διετελέσατε δήμαρχος τῆς Κωνσταντινούπολης (1994-1998). Βασιζόμενο σ' αὐτό τό σκεπτικό, τό κόμμα Σας, «Δικαιοσύνη καί Ἀνάπτυξη», ξεκίνησε μιᾶ σειρά μεταρρυθμίσεων μέ στόχο τήν δημιουργία ἑνός Νέο-Ὄθωμανικοῦ κράτους, τό ὁποῖο θά βασίζεται στήν Ἰσλαμική θρησκεία. Οἱ μεταρρυθμίσεις αὐτές ἐμπεριέχουν στοιχεῖα τῆς θεωρίας ἐξευρωπαϊσμοῦ, μέ τή σημαντικότερη διαφορά ὅτι, ἀντί γιά ἐμφύσηση τῶν Εὐρωπαϊκῶν θεσμῶν καί δομῶν, συγκροτεῖται μιᾶ διαφορετική ταυτότητα, πού βασίζεται στό Ἰσλάμ καί τό Νέο-Ὄθωμανικό τρόπο, πού πρέπει νά γίνονται τά πράγματα. Τό ἐν λόγῳ μεταρρυθμιστικό σχέδιο περιλαμβάνει ρητορική, πολιτικές καί δομικές ἀλλαγές καί τέλος ἐνσωμάτωση τῶν ἀλλαγῶν στήν καθημερινότητα τῶν Τούρκων πολιτῶν. Στή μεταρρύθμιση αὐτή σημαντικό ρόλο ἔπαιξε καί συνεχίζει νά παίζει ἡ ρητορική Σας, ἡ ὁποία εἶναι συνδεδεμένη μέ τήν διαδικασία μάθησης ἢ ἄλλως ἐπανεκπαίδευσης τῆς κοινῆς γνώμης στό νέο ἰδεολογικό καί δομικό-ὀργανωτικό του πλαίσιο.

Χαρακτηριστική εἶναι ἡ δήλωση Σας, ὅπου (αὐτο)ἀνακηρύσσεσθε φυσικός κληρονόμος τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ὅπως καί ὁ χαρακτηρισμός τῆς μετανάστευσης ὡς μέσο κατάκτησης καί ἐπέκτασης τοῦ Ἰσλάμ (Hijrah)^[4]. Παράλληλα, σέ μιᾶ ἄλλη ὁμιλία Σας δέν διστάσατε νά ἀναφέρετε ὅτι ἡ «ἐλευθερία καί ἡ δημοκρατία δέν ἔχουν ἀξία στήν Τουρκία»^[5]. Ἡ ρητορική Σας αὐτή ἦρθε νά προστεθεῖ σέ μιᾶ ἤδη τεταμένη

κατάσταση για την Τουρκική κοινωνία, πού, ως φάνηκε, ήδη από τα μέσα του 2016 οδηγούνταν σε σκοτεινές άτραπούς.

Επομένως, τό άποτυχημένο πραξικόπημα τής 15^{ης} Ιουλίου άποτελεί μία σημαντική άπόδειξη για την πρόοδο τής μεταρρυθμιστικής προσπάθειάς Σας. Σημείο άναφορής άποτελεί τό γεγονός ότι περισσότεροι από 80.000 Ιμάμηδες καλοῦσαν στό όνομα του Κορανίου και μέσω προσευχών (Αζαν) τους πολίτες στους δρόμους κατά τής άπόπειρας του πραξικοπήματος^[6]. Αύτά άποδεικνύουν την ύπαρξη εναλλακτικών διοικητικών δομών, πού βασίζονται στη θρησκεία, και όχι στό κοσμικό κράτος. Ως έκ τούτου, ή άποτροπή του πραξικοπήματος, όπως αυτή έγινε (μέσω των θρησκευτικών δομών), έστειλε τό μήνυμα ότι οι νέες Νέο-Όθωμανικές δομές έχουν περιέλθει σε κατάσταση ώρίμανσης και είναι πλέον λειτουργικές.

Η κατάσταση αυτή, πού οδήγησε στό πάγωμα τής ένταξιακής πορείας τής χώρας Σας, μπορεί να θεωρηθεί συνεπακόλουθο τής Νέο-Όθωμανικής αναβίωσης. Μία αναβίωση, πού συμπεριλαμβάνει Όθωμανικούς θεσμούς και πρακτικές, πού έξ όρισμού είναι άσύμβατες με τους Εϋρωπαϊκούς θεσμούς και δομές.

Η αναβίωση αυτή, επίσης, εξηγεί την πρόσφατη άμφισβήτηση έκ πλευρής Σας τής Συνθήκης τής Λωζάνης^[7]. Όπως χαρακτηριστικά δηλώσατε, «ή Λωζάνη δέν είναι μία συνθήκη, πού δέν μπορεί να συζητηθεί. Σε καμία περίπτωση δέν είναι ένα ιερό κείμενο. Και φυσικά θα τή συζητήσουμε»^[8]. Η δήλωση αυτή άφενός επιβεβαιώνει την γενική φιλοσοφία άμφισβητήσεων άπό τή μεριά Σας σε θέματα έξωτερικής πολιτικής, και άφετέρου άναφέρει ότι όλα τά μη ιερά κείμενα υπόκεινται σε άμφισβήτηση. Δεδομένων των άνωτέρω, μπορεί κάποιος να συμπεράνει ότι ή ύποψηφιότητα τής χώρας Σας ήταν τελικά ένα μέσον για την άποκόμιση οικονομικών όφελών, παρά μία αυτόβουλη έπιλογή για δυτικοποίηση. Ο προορισμός για Σας ήταν πάντα ή δημιουργία μιας Νέο-Όθωμανικής ταυτότητας και άυτοκρατορίας.

Χωρίς ύπερβολή, έδω και 2-3 έτη, τό ISIS έχει γίνει κομμάτι τής καθημερινότητας μιας τεράστιας γεωγραφικής έκτασης, πού καλύπτει την Εϋρώπη, την Μέση Ανατολή, μέρος τής Αφρικής και τής Ινδονησίας. Υπάρχει μεγάλο μέρος πληροφοριών, πού έρχονται άπό τόν διεθνή Τύπο, αλλά και άπό κέντρα άποφάσεων, σύμφωνα με τίς όποιες συνεργαστήκατε με τό Ισλαμικό Κράτος και τόν ISIS, προκειμένου να αλλάξετε προς όφελός Σας την άσαντική κατάσταση στη Συρία. Έπιτρέψτε μας, όμως, να θεωρούμε πώς ή παρουσία Σας στην Προεδρία τής γείτονος Τουρκίας λειτουργεί μάλλον άποτρεπτικά για την έξάπλωση του ISIS στην Τουρκία. Κι αυτό διότι, έσείς, Έξοχώτατε, καλλιεργείτε στην χώρα Σας και θέλετε να επικρατήσει άποκλειστικά και μόνον ο Τουρκικός παραδοσιακός Ισλαμισμός, ένω τό Ισλαμικό Κράτος και τό ISIS καλλιεργεί και θέλει να επικρατήσει ο Άραβικός Ισλαμισμός. Έτσι, νομίζουμε ότι εξηγείται και τό πρωτοχρονιάτικο χτύπημα-άίματοκύλισμα του ISIS στό πιο διάσημο club τής Κωνσταντινούπολης.

Έξοχώτατε,

Όλα τά κράτη θα ήθελαν να έχουν έναν πολιτικό ήγέτη, πού να σέβεται, να προωθεί, να εφαρμόζει και να τηρεί την πατροπαρόδοτη θρησκεία τής συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτών τους. Άνεγείρατε επί των ήμερών Σας 10.000 τεμένη σε όλη την Τουρκία και αυτό Σας τιμά ιδιαίτερωσ διά την Θεοσέβειά Σας. Αυτό έσείς τό έχετε καταφέρει στή

χώρα Σας. Ως γνήσιος Τούρκος Ισλαμιστής έχετε αποκεμαλικοποιήσει την Τουρκία και την έχετε επαναφέρει στην πατροπαράδοτη πίστη του Ισλάμ, πράγμα που γίνεται φανερό γενικά από την πολιτική Σας. Έδω θά ήθελα νά Σας πω ότι διαφωνώ απόλυτως με την μη έκδοσι των πραξικοπηματιών Τούρκων που κατέφυγαν στην Ελλάδα, διότι η αιτιολογία της απόφασης του Αρείου Πάγου είναι απaráδεκτη νομικώς διότι δεν νομιμοποιείται νά κρίνει μιά δημοκρατική χώρα μέλος του ΟΗΕ και του ΝΑΤΟ ως η γείτων Τουρκία, ως χώρα που δεν είναι χώρα δικαίου την στιγμή που η ΕΕ και η Ελλάς έχουν συνυπογράψει μετά της Τουρκίας σύμβαση επιστροφής των παρατύπων μεταναστών στην Τουρκία ως «άσφαλη χώρα» και επομένως χώρα δικαίου.

Στό σημείο, όμως, αυτό, επιτρέψτε μας, Έξοχώτατε, νά παρατηρήσουμε ότι, έξ αντικειμενικής και ορθοδόξου απόψεως, όλα τά άνωτέρω κινούνται σέ έσφαλμένη κατεύθυνση. Διότι:

1) Τό Ισλάμ, τό όποιο άσπάζεσθε, είναι τελείως άσυμβίβαστο με την άληθινή Θεολογία, Πίστη και Ζωή. Οι άγιοι Πατέρες και οι άγιοι ένδοξοι Νεομάρτυρες του Ζώντος Άληθινού Θεού, από τους όσίους και θεοφόρους πατέρες ήμών Μάξιμο τον Όμολογητή (6^{ος} αι.) και Ιωάννη τον Δαμασκηνό (7^{ος} αι.), μέχρι τον άγιο ένδοξο όσιομάρτυρα Νικόδημο τον Αγιαννανίτη (18^{ος} αι.) και την άγία ένδοξο νεομάρτυρα Άκυλίνα (18^{ος} αι.)^[9], κατατάσσουν τό Ισλάμ στις αίρέσεις και ως τέτοια τό αντιμετώπιζουν. Ό όσιος και θεοφόρος πατήρ ήμών Ιωάννης ό Δαμασκηνός, στό έργο του «Περί αίρέσεων»^[10], θεωρεί ότι τό Ισλάμ είναι λαοπλάνος θρησκεία και πρόδρομος του Άντιχρίστου. «Έστι δέ και ή μέχρι του νυν κρατούσα λαοπλάνος θρησκεία των Ισλαμηλιτών, πρόδρομος ούσα του Άντιχρίστου»^[11] γράφει. Δεν υπάρχει έλπίδα σωτηρίας στό Ισλάμ.

2) Οι διδαχές του Ισλάμ άποτελούν ένα συμπίλημα διαφόρων άνθρωποπαθών αίρετικών θρησκευτικών παραδοχών, όπως της Ειδωλολατρίας, του Ζωροαστρισμού, του Μανιχαϊσμού, του Γνωστικισμού, του Άρειανισμού, του Νεστοριανισμού, του Μονοφυσιτισμού, του Αφθαρτοδοκητισμού και της Εικονομαχίας^[12]. Τό Ισλάμ, έπηρεασμένο από την άντιχριστιανική ιουδαϊκή και την αίρετική χριστιανική γραμματεία, άρνεϊται την Θεότητα του Χριστού, Τόν θεωρεί κτίσμα, όπως ό Αίρεσιάρχης Άρειος. Τόν δέχεται ως μέγα προφήτη του Άλλάχ, μικρότερο και κατώτερο, όμως, από τον Μωάμεθ, της δήθεν σφραγίδος των προφητών, κτίσμα του Θεού και άπλό, φιλό άνθρωπο. Άρνεϊται, έπίσης, τον Σταυρικό Του Θάνατο και την Ανάσταση, διότι τά θεωρεί άνοίκεια και βλάσφημα για ένα προφήτη του Θεού. Γι'αυτό και βδελύσσεται τον Τίμιο Σταυρό. Έκ μεγάλης συγχύσεως ισχυρίζεται ότι ή Μητέρα του Κυρίου δεν είναι ή Μαρία, ή Κυρία Θεοτόκος, αλλά ή Μαριάμ, ή άδελφή των προφητών Μωυσέως και Ααρών.

3) Ό Μωάμεθ δεν είναι προφήτης, αλλά ψευδοπροφήτης, έφόσον παραμένει άμάρτυρος, δηλ. δεν υπάρχουν προγενέστερες μαρτυρίες-προφητείες γι'αυτόν, όπως αντίθέτως συμβαίνει για τον Τίμιο, ένδοξο, Προφήτη, Πρόδρομο και Βαπτιστή Ιωάννη, την Υπεραγία Θεοτόκο και τον Κύριο Ιησού Χριστό. Είναι χαρακτηριστικό ότι ό Όσιος Ιωάννης ό Δαμασκηνός άποκαλεί ευθύς έξ άρχής τον Μάμεδ (Μωάμεθ) ψευδοπροφήτη δικαιολογημένως, όταν, κατά την ισλαμική παράδοση (σουνα), συνεζεύχθη ως 7^η σύζυγο του την σύζυγο του υίοθετηθέντος υιού του Ζαϊντ, σούρα του Κορανίου (Οι συνασπισμένες φυλές) στ. 37 και ως 9^η την έπταετή κορασίδα Αϊσά, διαπράττων, εκτός των άλλων κακουργιών, και τά εγκλήματα της αίμομιξίας και της παιδεραστίας, και άποδεικνύει ό θεοφόρος πατήρ ότι συνέστησε την αίρεσή του ύστερα από μιά έπιφανειακή μελέτη της Αγίας Γραφής και την έπικοινωνία του μ' ένα Άρειανό μοναχό, κατόπιν δήθεν όραμάτων σέ ηλικία σαράντα έτών με την παρότρυνσι της πρώτης συζύγου του Χαντίντζα και του

Ἰουδαίου ἐξαδέλφου της Οὐάρακα καί μ'αὐτόν τόν τρόπο διέδωσε τήν ψεύτικη φήμη ὅτι ὅλ' αὐτά, πού θέσπισε, εἶναι δῆθεν Θεόσταλα.

4) Τό βιβλίον τοῦ Μωάμεθ, δηλ. τό Κοράνιον, δέν εἶναι ἅγιον καί ἱερόν, ἀλλά ψευδοβιβλίον. Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός χαρακτηρίζει ὅλα τά Θεσπίσματα τοῦ Κορανίου ὡς «γέλωτος ἄξια», τά ὁποῖα καθιερώθησαν μέ τόν ἱερόν πόλεμον, τήν βιαία ἐπιβολήν καί τό ψευδές ἰδεολόγημα τῆς δῆθεν θεϊκῆς ἀποστολῆς τοῦ Μωάμεθ, ἐπτά αἰῶνες μετά τήν ἐνανθρώπισην τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ ἀληθινοῦ Μεσσία, τοῦ Ὁποίου τό σωτηριῶδες ἔργον ἐπιδιώκει νά ἀνατρέψει μέ τίς ψευδολογίας του.

Ἐπομένως, εἶναι πασιδῆλος ὁ ἀντιτριαδισμός τοῦ Ἰσλάμ καί οἱ βλασφημίες του κατά τοῦ Θεανθρωπίνου προσώπου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ὁποίου ἀρνεῖται τήν θεία φύσην, μέ τίς ὁποῖες σαφῶς ἐπαναλαμβάνεται καί ἐπιβιώνει ἡ κατεγνωσμένη ἀντιτριαδική αἰρετικῆ διδασκαλία τοῦ αἰρεσιάρχου Ἀρείου, ἀπό τόν κοινόν ὑποβολέα Ἀρείου καί Μωάμεθ, τόν Ἀρχέκακον καί βύθιον δράκοντα, τόν Διάβολον.

5) Ἡ ἐξάπλωση τοῦ Ἰσλάμ ὀφείλεται στήν χρήση πολεμικῆς βίας γιά τήν ἐπιβολήν του, μέ μάχαιρα καί φόνους, σύμφωνα μέ τήν δογματική ἀρχήν τοῦ ἱεροῦ καί διαρκοῦς πολέμου (τζιχάντ) ἐναντίον τῶν ἀπίστων, δηλ. τῶν μή μουσουλμάνων, ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζεται στίς ἡμέρας μας μέ τίς συνεχιζόμενες ἐκκαθαρίσεις χριστιανικῶν καί ἄλλων πληθυσμῶν ἀπό τό Ἰσλάμ, πού εἶναι λάθος νά διακρίνεται σέ ριζοσπαστικό καί δῆθεν μετριοπαθές καί πού ἀποδεικνύει ὅτι δέν εἶναι θρησκεία ἀνεκτή, κατά τό Εὐρωπαϊκόν κεκτημένο καί τίς ἀρχές τῶν Κρατῶν Δικαίου, διότι στοχοποιεῖ θανάσιμα τήν ἄρνησίν της καί ἐπομένως οἱ ἔννοιαι Δημοκρατία, Ἀνεξιθρησκεία καί Ἀνεκτικότητα πρὸς τήν ἑτερότητα εἶναι ἀσύμβατες μέ τό Ἰσλάμ.

Ἡ Πατρίδα μας, ἡ ἡρωσόκος καί ἁγιοτόκος Ἑλλάδα, κατά τά 400 χρόνια σκλαβιῆς ἀπό τοὺς ὁμοπίστους τῶν σημερινῶν ἰσλαμιστῶν, βίωσε γιά μισήν χιλιετίαν τήν δῆθεν «εἰρήνην» τοῦ Ἰσλάμ. Ὄταν τὸ Ἰσλάμ ἐνώθηκε μέ τόν Τουρκικόν σωβινισμόν, ἀποτέλεσε τὸ ὀλέθριον δίδυμον γιά τὸ Γένος μας καί τοὺς ἄλλους Ὀρθοδόξους βαλκάνιους λαούς. Ἡ χώρα μας ἔχει νά ἐπιδείξει χιλιάδες ἐπώνυμους καί ἀνώνυμους ἁγίους ἐνδόξους Νεομάρτυρας καί ἥρωας, οἱ ὁποῖοι βασανίστηκαν φρικτὰ, ἔχυσαν ποταμούς αἵματος καί ἔχασαν τὴν ζωήν τους, ἐπειδὴ δέν ἤθελαν νά ἐξισλαμιστοῦν, κατ' ἐπιταγήν πάντοτε τοῦ Κορανίου καί τῆς ἰσλαμικῆς σαρία!

Κατά τήν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν Θεολογίαν γνωρίζομε ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀπολύτως ἓνας ἀλλὰ ἡ μονάδα εἶναι τρισυπόστατη. Τὰ τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐκφράζουν τὸν τρόπον τῆς αἰώνιας καί ἀναλλοίωτης ὑπάρξεως τοῦ Ἐνός καί μόνου Θεοῦ. Μία καί μόνη εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἔχει τρεῖς ὑποστάσεις, δηλαδή τρία πρόσωπα. Τὰ πρόσωπα βεβαίως διακρίνονται μεταξύ τους, ἀλλὰ ἡ διάκριση δέν σημαίνει διαίρεση κατά τὰ πρότυπα τῆς κτιστῆς πραγματικότητος. Τὰ πρόσωπα κοινωνοῦν σύμφωνα μέ τήν ταυτότητα τῆς μίας οὐσίας καί ἔχουν μαζί καί χωριστὰ τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος πλὴν τοῦ αἰτίου, γιὰ τὸ μοναδικόν αἶτιον τῆς ὑπάρξεως τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ὁ Θεὸς Πατέρας. Γι' αὐτὸ κάθε πρόσωπον εἶναι ὁλόκληρος ὁ Θεὸς καί δέν ἔχομε τρεῖς Θεούς ἀλλὰ ἓναν ἀπολύτως. Οὐσία καί φύσις τοῦ Θεοῦ εἶναι ταυτόσημες, σημαίνουν τὸν ἓνα καί μόνον Θεόν. Πρόσωπον καί ὑπόστασις εἶναι πάλι ταυτόσημες ἔννοιαι, σημαίνουν τὴν ἰδιαιτερότητα ὡς ἀτομικότητα. Συνεπῶς οἱ τρεῖς ὑποστάσεις ὑπάρχουν αἰωνίως καί συναΐδιως στήν ἐκφάνση τῆς μίας οὐσίας. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἓνας καί μοναδικὸς τρόπος τῆς αἰώνιας ἀκατάλυπτης καί ἀναλλοίωτης ὑπάρξεως τοῦ Ἐνός καί μόνου Θεοῦ. Στὴν αἴδια αὐτὴ σχέση τῶν τριῶν προσώπων, μοναδικόν αἶτιον εἶναι ὁ Θεὸς Πατέρας. Ὁ ἀποκαλυφθεὶς ἀληθινὸς Θεὸς εἶναι

μονάδα τρισυπόστατη, κατά τήν ουσία του είναι άόρατος και άκατάληπτος και επέκεινα πάντων. Ωστόσο καθίσταται όρατός και καταληπτός διά μέσου τών άκτίστων ένεργειών του, από τίς όποιες προέρχεται όλος ό κτιστός ύλικός και πνευματικός κόσμος. Έπομένως ό,τι γνωρίζομεν για τόν Θεόν δέν είναι ή ουσία του αλλά οι άκτιστες ένεργειές Του πού άποκαλύπτονται στή δημιουργία και δίνουν ουσία και ύπόσταση στά πάντα. Διά μέσου του δευτέρου Προσώπου τής Αγίας Τριάδος, του Αιωνίου και Ασάρκου Λόγου, πού ένανθρώπισε σέ μία δεδομένη ιστορική στιγμή και έγινε και τέλειος άνθρωπος και έσαρκος Λόγος, κατανοούμε τό μυστήριο τής Δημιουργίας και γινόμαστε κατ' υιοθεσίαν κοινωνοί και μέτοχοι τής Θεότητας.

Τό Κοράνιον, ιερόν βιβλίον του Μουσουλμανισμού, άποτελεί για τούς Μουσουλμάνους τήν άληθινή άποκάλυψη του άληθινού Θεού και τήν τελευταία έκδοση του αιωνίου Αρχετύπου πού συνιστά τό άσφαλές κριτήριο για τήν άλήθεια τών Γραφών πού προηγήθηκαν δηλ. τόσον τής «Τορά» Πεντατεύχου τής Παλαιάς Διαθήκης, τών Ψαλμών, όσον και του «Ιντζίλ» - Ευαγγελίου και πού επικυρώνει ή άπορρίπτει τήν αυθεντικότητα τής διδασκαλίας τους δέν άποδέχεται τήν πίστιν εις τήν Θεότητα του Ίησού Χριστού διά τής σούρας (Η Τράπεζα 5:19) «Άπιστοι εισίν οι λέγοντες ότι ό Μεσσίας Υιός τής Μαριάμ είναι Θεός. Ειπέ αυτοίς, τίς δύναται νά αναχαιτίση τόν Θεόν εάν θελήση νά καταστρέψη τόν Μεσσίαν Υιόν τής Μαριάμ και τήν μητέραν αυτού και πάντα τά επί τής γής όντα;» άπορρίπτει ώσαύτως τήν πίστιν εις τήν πατρότητα του Θεού, διότι άφελώς συνδέεται αυτή μετ' άποδοχής συζύγου και τέκνων και βεβαίως τήν πίστιν εις τήν Αγίαν Τριάδα, διά τής σούρας του Κορανίου: (Αι γυναίκες 4:169) «Πιστεύετε όθεν εις τόν Θεόν και εις τούς άποστόλους Αυτού και μή λέγετε ότι ύπάρχει Τριάς. Παύσατε λέγοντες τούτο και θά ώφεληθήτε διότι εις είναι μόνον ό Θεός. Δεδοξασμένον ειη τό όνομα του Κυρίου, ούτος δέν έχει Υιόν. Τά εν τοίς ουρανοίς άνω και τά εν τή γή κάτω εις Αυτόν άνήκουσι μόνον. Η προσασία αυτού είναι επαρκής». , άπορρίπτει ώσαύτως τήν σταύρωσιν και τήν άνάστασιν του άληθούς Θεού Σωτήρος και Λυτρωτού Κυρίου Ίησού Χριστού με τή σούρα του Κορανίου (Αι γυναίκες 4:156): «Και ειπον ήμεις έφονεύσαμεν τόν Μεσσίαν Ίησούν, Υιόν τής Μαριάμ τόν Άπόστολον του Θεού. Ουχι δέν έφόνευσαν, δέν εσταύρωσαν αυτόν αλλά έτερον τινά όμοιον αυτώ. Οι δε συζητήσαντες επί του άντικειμένου τούτου, εμειναν αυτοί οι ίδιοι εν τή άμφιβολία, δέν ησαν βέβαιοι περι τούτου αλλά κατά εικασίαν. Άληθώς ούτοι δέν έφόνευσαν αυτόν άλλ' ό Θεός εν τή ισχύι και σοφία αυτού μετεκαλέσατο αυτόν», εισαγάγει γεώδεις, χωματένιες σαρκικές ήδονές στον Παράδεισο με τήν σούρα του Κορανίου (Αι γυναίκες 4:60) «ό πιστεύων και πράττων τό άγαθόν εισελεύσεται εις κήπους περιρύτους υπό ρυάκων, εκεί θά μένει αιωνίως, εκεί θά εϋρη γυναίκας άσπίλους και εύάρεστον σκιάν» και θεσπίζει τό εγκλημα και τό φόνο και τήν επιβολή τής βίας σαν πρακτικές διαδόσεως τής δηθεν άποκαλύψεως του Θεού με τήν σούρα του Κορανίου (Η μετάνοια 9:5) «Όταν παρέλθωσι οι ιεροί μηνες τότε φονεύετε τούς πολυθειστάς όπου άν συναντήσητε, ζωγρείτε πολιορκούντες και ένεδρεύοντες αυτούς», καθώς και με τή σούρα (Ο Μωάμεθ 47:4-10) «Όπότεν συναντάτε τούς άπίστους φονεύετε και κατασφάζετε, συγκρατούντες στερρώς τά δεσμά του αιχμαλώτου. Μετά δε τήν κατάπαυση τής μάχης άφετε εαυτόν ελεύθερον ή άνταλλάξατε άντί λύτρων. Πράττετε ούτως εάν εβούλετο ό Θεός θά εθριάμβευε ό ίδιος επ' αυτών αλλά υποβάλλει ύμās εις τόν πόλεμον διά νά δοκιμάσει ύμās διά τών δε ... όσοι πιστοί εάν συνδράμετε τόν Θεόν εις τήν μάχην Αυτού κατά τών άπίστων και ό Θεός θά συνδράμει ύμās κατευθύνων τά ύμέτερα διαβήματα».

Παρά όμως τά άνωτέρω στο Κοράνιον περιγράφεται και αναγγέλεται ό Ευαγγελισμός τής Υπεραγίας Θεοτόκου και Άειπαρθένου Μαρίας και ή γέννησις του Λυτρωτού και Θεού και Σωτήρος Ίησού Χριστού με τήν σούρα: (Η Μαριάμ 19:16-29) «Ω Μωάμεθ πραγματεύηθι εν τώ Κορανίω περι τής Μαριάμ. Πώς αυτή άπεσύρθη του οικου της, προς

τό ανατολικόν μέρος. Ἐκαλύφθη διά πέπλου, ὅστις ἀπέκρυψεν αὐτήν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν των. Καταπέμφαμεν αὐτῇ τό Πνεῦμα ἡμῶν, ὅπερ ἐνώπιόν της ἔλαβεν ἀνθρωπίνην μορφήν. Αὕτη δέ εἶπεν: Ζητῶ καταφύγιον παρά τοῦ Οἰκτίρμονος ἐναντίον σου ἐάν φοβείσαι αὐτόν. Οὗτος δέ ἀπεκρίθη. Ἐγώ εἰμί ἀπόστολος τοῦ Κυρίου σου πεμφθείς πρὸς σε ὅπως σοί δώσω υἰόν ἅγιον. Πῶς τοῦτο προσέθηκεν αὕτη ἐνῶ ἄνδρα οὐ γινώσκω καί ἐνῶ οὐκ εἰμί ἀκόλαστος. Ὁ δέ ἀπεκρίθη οὕτω γεννήσεται ὁ Κύριος σου εἶπεν τοῦτο δι' ἐμέ εἶναι εὐκολον. Ἔστε δέ σημεῖον τοῖς ἀνθρώποις καί τεκμήριον τῆς ἡμετέρας μακροθυμίας. Τό θέσπισμα ἀπηγγέλη ἤδη. Συνέλαβεν υἰόν καί ἀπεσύρθη εἰς μεμακρυσμένον μέρος κατέλαβον δέ αὐτήν αἱ ὀδύνη τοῦ τοκετοῦ πλησίον δένδρου φοινίκων... Καί ἐπορεύθη εἰς τόν οἶκον αὐτῆς φέρουσα εἰς τούς βραχίονας τό υἰόν της. Μαριάμ παράδοξον ἔργον ἔπραξας». Σέ ἄλλη σούρα (Ἡ Τράπεζα 5:116-117) τοῦ Κορανίου γίνεται δεκτόν τό κατ' ἐξοχήν προφητικόν ἀξίωμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἀπονέμονται σέ Αὐτόν τίτλοι, πού δέν ἀποδίδονται ἀπό τό Κοράνιον στόν ἴδιον τόν Μωάμεθ: «Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς: Πῶς ἡδυνάμην νά εἶπω ... Σὺ ἔγνωσ τά ἐν τῷ μυχῷ τῆς καρδίας μου... ἐγώ δέν ἐδίδαξα αὐτοῖς ἢ τάς ἐντολάς σου. Λατρεύετε τόν Θεόν τόν Κύριον ἐμοῦ τε καί ἡμῶν. Ἐν ὅσῳ διέμενον ἐπί τῆς γῆς ἡδυνάμην νά μαρτυρήσω περί αὐτῶν, νῦν ὅμως ἀνεκλίθην παρά σοῦ. Σὺ αὐτός ἐώρας τά πάντα καί εἶ μάρτυς πάντων». Στήν σούρα (Ἡ Βοῦς 2:81) ἀναφέρεται τό Κοράνιον στόν Ἰησοῦν Χριστόν μέ τούς λόγους «Παρέσχομεν τῷ Ἰησοῦ Υἱῷ τῆς Μαριάμ σημεῖα προφανῆ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ἐνισχύσαντες αὐτόν διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Δέν ἀποκαλεῖται στό Κοράνιον ὁ Ἰησοῦς Χριστός μόνον «Προφήτης καί Ἀπόστολος», ἀλλά ἀκόμη «Μεσσίας», «Λόγος Θεοῦ», θεωρεῖται «Νεός Ἀδάμ» διότι ἐγεννήθη κατά ἰδιαιτέρον ὑπερφυσικόν τρόπον καί ὄχι ὅπως οἱ ἄλλοι ἀνθρωποί. Στήν σούρα τοῦ Κορανίου (Αἱ γυναῖκες 4:169) διακηρύσσεται «Ὁ Μεσσίας Ἰησοῦς Υἱός τῆς Μαριάμ, Ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ καί ὁ Λόγος Αὐτοῦ». Τό ἀνακαινιστικόν ἔργον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ περιγράφεται στό Κοράνιον μέ τρόπον διθυραμβικόν στήν σούρα (Ὁ οἶκος Ἐμράν 3:40-42,43) ὅπου ἀναφέρεται «Ὁ Μεσσίας θά κληθῆ Ἰησοῦς υἱός τῆς Μαριάμ ἐνδοξος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καί ἐν τῷ μέλλοντι καί εἰς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Θά διδάξει τούς ἀνθρώπους ἀπό τῆς βρεφικῆς αὐτοῦ ἡλικίας καί εἶτα γενόμενος ἀνὴρ. Ἔσεται δέ ἐκ τῶν ἐναρέτων... καί θά διδάξῃ τήν βίβλον, τήν σοφίαν, τήν Πεντάτευχον καί τό Εὐαγγέλιον. Ὁ Ἰησοῦς ἔσται ὁ ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς υἱούς Ἰσραὴλ καί θά εἶπῃ πρὸς αὐτούς. Ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς διά τῶν σημειῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Θά σχηματίσω ἀπό χοῦν πτηνόν, θά ἐμφυσήσω εἰς αὐτό διά τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, θά λάβῃ ζωήν. Θά θεραπεύσω τόν ἐκ γενετῆς τυφλόν καί τόν λεπρόν, θά ἀναστήσω νεκρούς διά τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ καί θά εἶπω ὑμῖν ὅτι ἐφάγετε καί ὅ,τι κρατεῖτε κρυπτόν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡμῶν. Ταῦτα πάντα ἔσονται θαύματα δι' ὑμᾶς ἐάν εἴσθε πιστοί». Τά ἴδια ἐπαναλαμβάνονται καί στήν σούραν (Ἡ Τράπεζα 5:109-111). Σέ πολλά σημεῖα τοῦ Κορανίου τονίζεται ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐγεννήθη κατά τρόπον ὑπερφυσικόν ἐκ τῆς Παρθένου Μαριάμ καί τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Οὐδαμοῦ ἀναφέρεται σάν υἱός ἀνδρός τινός, ὅπως συνήθιζαν οἱ Ἄραβες ἀλλά πάντοτε ὡς ὁ Ἰησοῦς ὁ Υἱός τῆς Μαριάμ, ὁ ὁποῖος ἀπό τοῦ βρεφικοῦ ἤδη λίκνου κατέχει σοφίαν, ὁμιλεῖ, ἀναγγέλει τό ἔργον Του, βεβαιώνει τήν ἀγνότητα τῆς Μητρός Του. Στή σούρα (Ἡ Μαριάμ 19:30-32) ἀναφέρονται «Ἡ Μαριάμ ἔνευσε πρὸς αὐτούς ἵνα ἐρωτήσωσι τό βρέφος. Πῶς ἠρώτησαν δύναται νά λαλήσῃ πρὸς ἡμᾶς τό βρέφος κείμενον ἔτι ἐν τῷ λίκνῳ; Εἰμί δοῦλος τοῦ Θεοῦ εἶπεν τό βρέφος, ὁ Κύριος μοι ἐδώρησεν τήν βίβλον ποιήσας με προφήτην». Στό Κοράνιον ὁ Μωάμεθ γνωρίζει καί σέβεται τήν ὑπέροχον θαυματουργικὴν δύναμιν τοῦ Μεσσίου. Ἀναφέρει θεραπείες ἀσθενῶν, καθαρισμόν λεπρῶν, ἀνάστασιν νεκρῶν καί ἀκόμη θαύματα τά ὁποῖα μνημονεύονται ἀπό τά ἀπόκρυφα Εὐαγγέλια. Ἰδιαιτέρα ἐμφασίς δίδεται στό θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διά τοῦ ὁποῖου διέθερεψε τούς πεντάκις χιλίους ἀνδρας στήν ἔρημον. Στή σούρα (Ἡ Τράπεζα 5:112-115) ἀναφέρεται: «Εἶπον οἱ μαθηταί πρὸς τόν Ἰησοῦν, Υἱέ τῆς Μαριάμ δύναται ὁ Κύριός Σου νά καταβιβάσῃ ἡμῖν ἐξ οὐρανοῦ Τράπεζα πλήρη ἐδεσμάτων; καί ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη φοβήθητε τόν Θεόν ἐάν εἴσθε εὐσεβεῖς.

Ἐπιθυμοῦμεν εἶπον οἱ μαθηταί παρακαθήσαντες νά εὐωχηθῶμεν ἐπ' αὐτῆς καί τότε στερεωθῆσεται ἡ καρδία ἡμῶν, θά γνωρίσωμεν ὅτι ἐδίδαξας ἡμῖν τήν ἀλήθειαν καί ἐσόμεθα ὁμολογηταί σου. Καί ὁ Ἰησοῦς Υἱός τῆς Μαρίας δεηθείς πρὸς τόν Θεόν εἶπε: Κύριε καί Θεέ μου καταβίβασον ἐξ οὐρανοῦ Τράπεζα πρὸς εὐωχίαν τοῦ πρώτου καί τοῦ τελευταίου ἡμῶν καί αὕτη ἔστω ὡς τεκμήριον τῆς σῆς παντοδυναμίας. Διάθρεψον ἡμᾶς Σὺ ὁ ἄριστος τῶν διατροφέων. Εἶπεν ὁ Θεός: Θά καταβιβάσω αὐτήν πρὸς ὑμᾶς πλὴν οὐαί εἰς τόν μή πιστεύοντα εἰς τό θαῦμα τοῦτο».

Σέ δέκα τρία κεφάλαια ἀναφέρεται ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος Μαρία μέ ἐξόχως τιμητικόν τρόπον σάν ἄσπιλος παρθένος στήν σούραν (Οἱ Προφήται 21:91), «εἰς δέ τήν Ἄσπιλον Παρθένον ἐνεφυσήσαμεν τό Πνεῦμα ἡμῶν», σάν ἐνάρετος μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ στήν σούραν (Ἡ Τράπεζα 5:79) «ἡ δέ μήτηρ αὐτοῦ (Μεσσίου) ἦτο ἐνάρετος» σάν Ἀγνή πάσης κηλίδος μεταξύ ὄλων τῶν γυναικῶν, στήν σούρα (Ὁ οἶκος Ἑμράν 3:37) «Καί εἶπεν ὁ ἄγγελος Μαρίας ὁ Κύριος σου ἐξέλεξέ σε καί ἐτήρησέ σε ἀγνήν πάσης κηλίδος μεταξύ ὄλων τῶν γυναικῶν».

Κατόπιν ὄλων αὐτῶν τῶν ἀνωτέρω ἐνδεικτικῶς ἀναφερομένων σημείων τοῦ Κορανίου παραθέτομεν τό κήρυγμα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ Ἰεροῦ Εὐαγγελίου πού προηγήθη ἐξ (6) ὀλοκλήρους αἰῶνες τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἄραβος ἐμπόρου Μωάμεθ ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη τό ἔτος 570 μΧ στή Μέκκα τῆς Ἀραβικῆς χερσονήσου, υἱός τοῦ Ἀμπνταλάχ καί τῆς Ἄμινα Μπίντ Οὐαχάμπ ἀπό τήν φυλή τῶν Κουραΐσιτων πού ἀνήκε στήν οἰκογένεια τῶν Χασιμιτῶν καί πού ὄρφανός ἀνετράφη ἀπό τόν πάππον του Ἀμπντούλμουτταλίμπ καί τόν θεῖον του Ἀμπού Ταλίμπ καί 25ετῆς ὄν συνεζεύχθη τήν 40χρονη χήρα Χαντίτζα καί ἄλλας ὀκτώ (8) ἐπισήμους γυναίκας, μετά τόν θάνατόν της καί πού ἄρχισε νά κηρύττει τό 610 μΧ σέ ἡλικία 40 ἐτῶν ἔχων πολλές ἀμφιβολίας διά τό ἔργον αὐτό. Τό κήρυγμα λοιπόν τοῦ διακηρυσσομένου καί ἀπό τόν Μωάμεθ σάν Μεσσίου δηλ. ἀπεσταλμένου τοῦ Θεοῦ πού προανήγγειλαν ὄλοι οἱ Προφῆται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί Θεανθρώπου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετον μέ ὅ,τι ὁ Μωάμεθ συνέλαβε σάν ἰδέα περὶ τοῦ ἐνός καί ἀληθινοῦ Θεοῦ καί τήν διεκήρυξε.

Παραθέτομεν τρία μόνο ἐνδεικτικά σημεία ἀπό τό ἄπειρο πλῆθος πού ὑπάρχει: Α. «Εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καί γάρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. καί ἐάν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καί γάρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τό αὐτό ποιοῦσι. καί ἐάν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καί γάρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀμαρτωλοῖς δανείζουσι ἵνα ἀπολάβωσι τά ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν καί ἀγαθοποιεῖτε καί δανείζετε μηδέν ἀπελπίζοντες, καί ἔσται ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς, καί ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτός χρηστός ἐστί ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καί πονηρούς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καί ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί». (Λουκ. 6,36) Β. «Ὁὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καί περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοί, ἵνα καί αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. κάγω τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καί σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι εἰς ἐν, καί ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καί ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. Πάτερ, οὗς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κάκεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πάτερ δίκαιε, καί ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἢ κάγω ἐν αὐτοῖς» (Ἰωαν. 17,20-26) Γ. «Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐγκαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι.»

(Ματθ. 22, 29-30) Ὁλόκληρο τό Εὐαγγέλιον ἀποκαλύπτει τήν πατρική σχέση τοῦ Θεοῦ μέ τόν ἄνθρωπο καί καλεῖ τόν ἄνθρωπο ὄχι νά ὑποταγῇ στόν Θεόν ἀλλά νά ἐνωθῇ μέ τήν θεία του φύση καί νά γίνῃ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος κατά χάριν. Τό κήρυγμα τοῦ Μεσσίου δέν ἀφοροῦσε ἀσφαλῶς μόνο τούς ἐβραίους ἀλλά ὄλο τό ἀνθρώπινον γένος κατά τόν λόγον Αὐτοῦ πρός τούς μαθητάς Του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διδάσκοντες αὐτοῖς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καί ἰδοὺ ἐγώ μεθ' ἡμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28, 19-20). Τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν ἦρθε νά καταργήσῃ τόν Μωσαϊκόν Νόμον καί τούς Προφήτας ἀλλά νά τούς συμπληρώσῃ καί εἶναι ἡ μόνη καί ἡ πλήρης γιά τόν Θεόν, τόν κόσμον καί τόν ἄνθρωπον ἀλήθεια ἡ ὁποία ἀπεδείχθη καί ἐσφραγίσθη ὄχι μέ τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καί μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ μόνον, ἀλλά μέ τό αἷμα καί τό μαρτύριον τους. Διότι τά ἀληθινά παιδιά τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ οὐδέποτε ἐπεβλήθησαν μέ τήν βία καί τήν μάχαιρα καί τόν θάνατο τῶν ἄλλων ἀλλά μέ τό θαῦμα καί τήν προσωπική τους θυσία. Τό ἀληθές κήρυγμα λοιπόν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μεσσίου βεβαιοῦται μέ τήν μαρτυρία καί τό μαρτύριο ἐπί τρεῖς ὀλοκλήρους αἰῶνες τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί 11.000.000 περίπου σφαγιασθέντων κατακρεουργηθέντων καί καέντων μαρτύρων καί Ἁγίων Της καί ἐπομένως ἐγείρεται κατόπιν ὄλων τῶν ἀνωτέρω τό ἀμείλικτο ἐρώτημα: Ποῖος λέγει τήν ἀλήθειαν; Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Θεάνθρωπος, πού ἐγεννήθη στόν κόσμον αὐτόν ὑπερφυσικῶς, διά τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ καί ὄχι κατά τήν φυσικήν ὁδόν τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἀποδεικνύεται καί διά τῆς παραθέσεως τῶν ἀνωτέρω σουρῶν ὅτι ἀποδέχεται καί διακηρύσσει πλήρως καί ὁ Μωάμεθ στό Κοράνιόν του, καί τοῦ ὁποίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τό κήρυγμα ἀποτελεῖ συμπλήρωσιν καί ὀλοκλήρωσιν τῆς εἰς τούς Προφήτας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γενομένης ὑπό τοῦ Θεοῦ Ἀποκαλύψεως, ὁ δέ Λόγος Του καί ἡ Ἀνάστασις Του μᾶς δίδεται ἀψευδῆς διά τῶν μέ τόν θάνατο τους μαρτυρησάντων τήν Ἀλήθειαν ἢ ὁ Λόγος καί οἱ πεποιθήσεις ἐνός κοινοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἄραβα ἐμπόρου Μωάμεθ υἱοῦ τοῦ Ἀμπνταλάχ καί τῆς Ἄμινα Μπίντ Οὐαχάμπ, πού ἔζησε ἐξακόσια χρόνια μετά τόν Ἰησοῦν Χριστόν καί πού γεννήθηκε ὅπως ὄλοι οἱ ἄνθρωποι γεννιοῦνται κατά φύσιν καί πέθανε καί τάφηκε καί πού ἀνατρέπουν πλήρως καί οὐσιαστικῶς ὄλον τό περιεχόμενον τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ διά τῶν προφητῶν καί τοῦ ἐνσαρκωθέντος, σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Υἱοῦ Του, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ; Ὅταν ληφθῇ ἐπιπροσθέτως ὅτι ὁ Μωάμεθ ὑπ' οὐδενός ἐπροφητεύθη διότι ὁ ἰσχυρισμός του στή σούρα τοῦ Κορανίου (Πολεμική παράταξη 61:6) «Ὁ δέ Ἰησοῦς Υἱός τῆς Μαριάμ εἶπε πρός τόν λαόν αὐτοῦ Ὡ υἱοί Ἰσραὴλ ἐγώ εἰμί Ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ πεμφθείς πρός ὑμᾶς ὅπως κυρώσω τήν πρό ἐμοῦ ἀποσταλῆσαν Πεντάτευχον καί εὐαγγελίσωμαι ὑμῖν τήν ἔλευσιν ἐτέρου Ἀποστόλου μετ' ἐμέ οὐ τό ὄνομα Ἀχμέτ» καθώς καί ἡ θέσις τῶν Μουσουλμάνων ἐρμηνευτῶν ὅτι δῆθεν στό Εὐαγγελικό ἐδάφιο Ἰω. 16, 7 «Ἐάν μή ἀπέλθω ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρός ὑμᾶς, ἐάν δέ πορευθῶ πέμψω αὐτόν πρός ὑμᾶς» ὑπῆρχε ἀρχικά ἡ λέξις περικλυτός καί ὄχι Παράκλητος ἢ ὁποία σημαίνει ἐνδοξος καί εἶναι συνώνυμος τῆς κορανικῆς λέξεως Ἀχμέτ εἶναι ἐντελῶς ἀνάξια ἀντικρούσεως διότι προσκρούουν στήν ἐπί ἕξι αἰῶνες μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τῆς δῆθεν ἀποκαλύψεως τοῦ Κορανίου, χριστιανική πίστη, Οἰκουμενικές Συνόδους, Θεολογία, συγγραφική δραστηριότητα, παγχριστιανική πεποίθησις καί ἐπιστήμη καί μάλιστα στήν κοινή λογική διότι εἶναι ἐντελῶς ἀδιανόητο νά ἀνέμενε ὁ Θεός ἕξι ὀλοκλήρους αἰῶνες ἀπό τήν ὑπερφυσική ἐνσάρκωσι, δράση καί παρουσία τοῦ Μεσσίου καί ἀνάληψή του στούς οὐρανοῦς γιά νά ἀποστελεῖ τήν δῆθεν σφραγίδα πάντων τῶν προφητῶν δηλαδή τόν κοινόν ἄνθρωπον Μωάμεθ. Ἀντιθέτως ὁ ἀληθινός Παράκλητος, τό τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, τό Πανάγιον Πνεῦμα ἐπεφοίτησε πενήντα μέρες μετά τήν Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ καί δέκα μετά τήν ἀνάληψή Του στούς μαθητάς καί Ἀποστόλους Του ἰδρύοντας τήν Ἐκκλησία Του πού εἶναι τό σῶμα Του μέ ἐκεῖνον κεφαλή, ἐνδυναμώνοντας τούς κρυβομένους καί τρομοκρατημένους μαθητάς τοῦ Χριστοῦ γιά νά κηρύξουν σέ ὄλο τόν κόσμον τό Εὐαγγέλιο

της υιοθεσίας του ανθρώπου από το Θεό Πατέρα και να αδιαφορήσουν για την προσωπική τους τύχη και για τα τρομακτικά βράσανα και τελικά τον μαρτυρικό και επώδυνο θάνατο, πού θα «κέρδιζαν» από όλη αυτή την πνευματική προσπάθεια. Όταν ληφθή επίσης υπ' όψιν ότι ο Μωάμεθ κατά τα ανωτέρω επέβαλε την θρησκεία του με την βία, τον θάνατο και την εξουσία και το κυριώτερον εάν ήσαν αλήθεις οι δήθεν αποκαλύψεις πού γέγονον σέ αυτόν από τον φερομένον σάν αρχάγγελον Γαβριήλ, θα έπρεπε ο Θεός να είναι έντελως παράφρων, εφ' όσον άλλα εκήρυσσε και απεκάλυπτε επί αιώνες στό ανθρώπινον γένος και εξακόσια χρόνια μετά την τελευταίαν του αποκάλυψιν «μετέβαλε γνώμην» και άλλαξε ριζηδόν την περί του Έαυτού του γνωστοποίηση. Έπειδή όμως αυτό είναι βλασφημία και ύβρις κατά του αληθινού Θεού, ο οποίος όπως τό μεγαλειώδες σύμπαν, «τό έργον των χειρών Του» αποδεικνύει μέ την υπερμαθηματική ακρίβειαν των δισεκατομμυρίων γαλαξιακών σχηματισμών είναι Η πανσοφία, είναι Η απόλυτος αλήθεια, είναι Η απόλυτος αγάπη, λογικώς είναι έντελως αδύνατον να έχει συμβεί και κατά λογική ακολουθία τό συμπέρασμα πού εξάγεται εύχερωδώς είναι, ότι ο κοινός άνθρωπος Μωάμεθ διεμόρφωσε εξακόσια χρόνια μετά την ολοκλήρωση της Θείας Αποκαλύψεως εξ ιδίας πρωτοβουλίας, σκέψεως και αντίληψεως τό θρησκευτικό του σύστημα πού αποτελεί συμπλήμα αρχαίων αραβικών θρησκευτικών δοξασιών ιουδαϊκών και χριστιανικών αντιλήψεων και τό χρησιμοποίησε για να συνενώσει τίς Αραβικές φυλές της εποχής του και για να δημιουργήσει τό θεοκρατικό, ήγεμονικό του καθεστώ, κατακτώντας την εξουσία και δημιουργώντας κράτος.

Ως εκ τούτων ο Μουσουλμανισμός αποτελεί βαθυτάτη πλάνη και η θρησκευτική παραδοχή αυτού δεν αποτελεί αποκάλυψη του ζώντος Θεού αλλά ανθρωποπαθές κατασκευάσμα πού ουδεμία σχέση έχει μέ την αλήθεια του αποκαλυφθέντος στην Παλαιά Διαθήκη Δημιουργού του σύμπαντος κόσμου Ένός και μοναδικού Τρισυποστάτου Θεού, στους γενάρχες του εβραϊκού έθνους Αβραάμ, Ίσαάκ, Ίακώβ και εξαιρέτως στον Προφήτη Μωϋσή και κατά την Καινή Διαθήκη ένσαρκωθέντος εν τῷ προσώπῳ του Λόγου Αυτού σέ εκπλήρωση των άνά τούς αιώνας προφητειών για την σωτηρία του κόσμου.

Έξοχώτατε, επιτρέψατέ μου να Σῶς σημειώσω επιπροσθέτως:

A) Το Κοράνιο.

Αρχίζω με τό ἄν τό Κοράνιο είναι λόγος του Θεού, η λόγος του Σατανᾶ. Το Κοράνιο μαζί με τό πρόσωπο του Μωάμεθ είναι οι δύο στύλοι, πάνω στους οποίους στηρίζεται όλο τό οικοδόμημα του Ίσλάμ, είναι οι δύο κύριοι ἄξονες, γύρω από τους οποίους περιστρέφεται όλη η θρησκευτικότητα των Μουσουλμάνων. Για τους Μουσουλμάνους τό Κοράνιο συνοψίζει όλη τη διδασκαλία του Ίσλάμ, είναι η πεμπτουσία του Ίσλάμ, είναι ό,τι τό Εὐαγγέλιο για τους Χριστιανούς και ό,τι η Τορά και τό Ταλμουδ για τους Έβραίους. Ένα βασικότατο έρώτημα σχετικά με τό θέμα της από Θεού, η μή, προελεύσεως του Κορανίου θέτει ο ἅγιος Ίωάννης ο Δαμασκηνός, ο οποίος παρατηρεί: «Και τίς έστιν ο μαρτυρών, ότι γραφήν αυτόν δέδωκεν ο Θεός; ...ουδέ παρόντων ὁμων ο Θεός ως τῷ Μωϋσῆ βλέποντος του λαού, καπνιζομένου ὄρους δέδωκε τον νόμον, κακείνω την γραφήν ην φατέ παρέσχεν, ίνα και ὁμεις τό βέβαιον έχητε; [...] Και Αποκρίνονται ότι εν ὄσῳ κοιμᾶται κατέβη η γραφή επάνω αυτού. Και τό γελοιώδες προς αυτούς λέγομεν ἡμεις. Ότι λοιπόν επειδή κοιμώμενος, (ο Μωάμεθ), εδέξατο την γραφήν. και οὐκ ἦσθετο της ενεργείας, εις αυτόν επληρώθη τό της δημώδους παροιμίας 'όνείρατα μοί λέγεις', η 'όνειροπολεϊ καθεύδων'». Μεταφράζω: Ποιός μαρτυρεί, ότι ο Θεός έδωσε στον Μωάμεθ την γραφήν αυτήν; (δηλαδή τό Κοράνιο;). Πώς ο Θεός δεν έδωσε την γραφή αυτή παρόντων ὁμων, η έστω ένώπιον κάποιων άξιοπίστων μαρτύρων, ώστε να είστε και έσεις βέβαιοι για την από Θεού προέλευσή της, όπως αυτό

συνέβη στην περίπτωση του Μωϋσέως, ο οποίος παρέλαβε τον νόμο παρόντος και βλέποντος του λαού, καθ' ὃν χρόνον τὸ ὄρος (Σινᾶ) καπνιζόταν; Καὶ αὐτοὶ (οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἰσλᾶμ) ἀποκρίνονται, ὅτι τὴν παρέλαβε τὴν ὥρα ποὺ ὁ Μωάμεθ κοιμόταν. Ἀφοῦ λοιπὸν αὐτοὶ ἐπικαλοῦνται τὸ ἀστεῖο αὐτὸ ἐπιχείρημα καὶ ἐμεῖς (οἱ χριστιανοὶ) ἀπαντοῦμε σ' αὐτοὺς καὶ λέμε: Ἐπειδὴ λοιπὸν κοιμώμενος (ὁ Μωάμεθ) δέχθηκε τὴν γραφὴν καὶ δὲν αἰσθανόταν τὴν ἐνέργεια, τὴν σημασίαν τῶν λόγων τῆς, ἐφαρμόσθηκε σ' αὐτὸν τὸ τῆς δημῶδους παροιμίας: Μοῦ λὲς ὄνειρα, ἢ ὄνειροπολεῖς κοιμώμενος». Τὸ συμπέρασμα λοιπὸν εἶναι, μετὰ τὰ παρὰ πάνω, ὅτι τὸ Κοράνιο δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἓνα ἀποκύημα τῆς φαντασίας τοῦ Μωάμεθ. Στὴν καλλίτερη περίπτωση, εἶναι λόγος ἐνὸς βεδουίνου καμηλιέρη τῆς ἐρήμου, ὁ ὁποῖος συνέγραψε διάσπαρτες παραδόσεις καὶ διδασκαλίας γιὰ νὰ δημιουργήσει ἓνα θρησκευτικοπολιτικὸν σύστημα τῶν κατοίκων τῆς Ἀραβικῆς χερσονήσου. Νεώτερος ἐρευνητὴς παρατηρεῖ σχετικὰ μετὰ τὸ Κοράνιο, ὅπως προαναφέρθηκε ὅτι εἶναι κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ συμπλήρωμα, συρραφὴ παραπονημένων χωρίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅπως τὴν παρερμήνευσε ὁ Μωάμεθ, ὅπως ἐπίσης καὶ στοιχείων ἀπὸ τὸν Ζωροαστρισμὸν καί, τέλος στοιχείων ἐνὸς παρεφθαρμένου Χριστιανισμοῦ. Τὸ τελευταῖον ὀφείλεται στὸ ὅτι κατὰ τὸν βῶν αἰῶνα εἶχαν ἀναπτύξει ἱεραποστολικὴ δραστηριότητα μεταξὺ τῶν Ἀράβων οἱ αἰρέσεις τοῦ Ἀρειανισμοῦ, τῶν Μονοφυσιτῶν, καὶ τῶν Νεστοριανῶν.

Εἰδικότερα ἡ παραποίηση καὶ παρερμηνεία τῶν χωρίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς θὰ πρέπει νὰ ἀποδοθεῖ, (σύμφωνα μετὰ τὸν παρὰ πάνω ἐρευνητή), στὸ γεγονός ὅτι ὁ Μωάμεθ «θεώρησε ὑποχρέωσίν του νὰ ἐπανορθώσει» τὰ λάθη τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ νὰ «ἀποκαταστήσει τὴν ἀλήθειαν». Διότι κατὰ τὴν ἄποψίν του «τόσο ἡ Παλαιά, ὅσο καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶχαν ὑποστῆ ἀλλαγὰς ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους ἐπιστήμονες, προκειμένου οἱ τελευταῖοι νὰ ἐδραιώσουν καὶ νὰ φυλάξουν τὶς θέσεις τους». Ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς ὅμως εἶναι ἀβάσιμος, διότι ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐπιστῆμὴ τῆς κριτικῆς τοῦ κειμένου τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κείμενον παρέμεινε οὐσιαστικὰ ἀναλλοίωτον. Ὁ παρὰ πάνω ἰσχυρισμὸς τοῦ Μωάμεθ ἀναιρεῖται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸ Κοράνιο. Διότι τὸ Κοράνιο, ἀναφερόμενον εἰς τὴν Παλαιά, καὶ τὴν Καινὴ Διαθήκη, γράφει: «Καὶ δώσαμε [ἐννοεῖται ὁ Θεὸς] στὸν Μωϋσῆ τὴν Βίβλον καὶ τὴν κάναν ἓναν ὁδηγόν, γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰσραὴλ, [μετὰ τὴν ἐντολήν]: Μὴ πάρετε ἄλλον ἀπὸ (ἀπὸ ἐμένα) προστάτην σὺς ὑποθέσεις σας» (Σούρα 17 Τὸ Νυκτερινὸ Ταξίδι ἢ τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραὴλ, ἔδαφ. 2). «Πῶς ἔρχονται σὲ σένα, [οἱ Ἑβραῖοι], νὰ τοὺς δικάσεις τὴν στιγμήν ποὺ ἔχουν μπροστά τους, (τὸν δικόν τους) Νόμον! Ἐκεῖ βρίσκονται (ὅλες) οἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀλλάχ [...] Ἐμεῖς εἴμασταν ποὺ ἀποκαλύψαμε τὸν Νόμον, (στὸν Μωϋσῆ), ποὺ σ' αὐτὸν ὑπάρχει ἡ καθοδήγησις καὶ τὸ φῶς. Μ' αὐτὸν δικάζουν τοὺς Ἰουδαίους οἱ προφῆτες, ποὺ δῆλωσαν ὑποταγὴν στὸν Ἀλλάχ, καὶ μ' αὐτὸν δικάζουν οἱ Ραββίνοι καὶ οἱ Νομικοί, ποὺ σ' αὐτοὺς ἀνατέθηκε ἡ διαφύλαξις τῆς βίβλου τοῦ Ἀλλάχ καὶ ἐμαρτύρησαν γι' αὐτό». (Σούρα 5 Τὸ στρωμένον Τραπέζι, ἔδαφ. 43-44). Ἐφ' ὅσον ὁ Θεὸς ἔδωκε τὴν Ἁγίαν Γραφὴν ὡς ὁδηγὸν γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰσραὴλ, μέσα δὲ σ' αὐτὴν βρίσκονται οἱ ἀποφάσεις τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπεκάλυψε τὸν Νόμον στὸν Μωϋσῆ καὶ ἐφ' ὅσον στὸν Νόμον αὐτὸν ὑπάρχει ἡ καθοδήγησις καὶ τὸ φῶς, γιατί χρειαζόταν ἡ δῆθεν «ἀποκάλυψις» τοῦ Κορανίου; Ἐφ' ὅσον μ' αὐτὸν τὸν Νόμον δικάζουν οἱ προφῆτες, ἄρα δὲν ἔχει νοθευτεῖ. Ἄλλωστε ὁ παντογνώστης Θεὸς δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ἀποκαλύψει τὸν λόγον του σὲ πρόσωπα ποὺ θὰ τὸν νόθευαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶχε δώσει στὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν τὴν ἐντολήν: «Δὲν θὰ προσθέσετε τίποτε ἀπολύτως σὺς ἐντολὰς ποὺ ἐγὼ σᾶς παραγγέλλω, οὔτε θὰ ἀφαιρέσετε κάτι ἀπὸ αὐτὰς» (Δεῦτ. 4,2).

Ἐξ' ἄλλου κατὰ τὸ Κοράνιο ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐπιβεβαίωσε τὸν Νόμον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Γράφει τὸ Κοράνιο: «Καὶ πάνω στὰ χνάρια τους, [δηλαδὴ τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης], στείλαμε τὸν Ἰησοῦν τὸν γιόν τῆς Μαρίας, ἐπικυρώνοντας τὶς Γραφάς, (Ταουρά), [δηλαδὴ τὴν Πεντάτευχον], ποὺ εἶχαν σταλεῖ πρὶν ἀπὸ αὐτὸν καὶ τοῦ δώσαμε τὸ Εὐαγγέλιον,

που σ' αυτό υπάρχει ή καθοδήγηση και τὸ φῶς καθὼς και ἡ ἐπικύρωση τῶν Γραφῶν, (Ταουρά), που εἶχαν σταλεῖ πρὶν ἀπὸ Αὐτόν: Καθοδήγηση και προειδοποίηση γιὰ ὄσους σέβονται τὸν Ἀλλάχ. Κι' ἄφησε τὸν λαὸ τοῦ Εὐαγγελίου νὰ δικάζει, νὰ κρίνει σύμφωνα με ὅσα ἀποκαλύφθηκαν σ' αὐτό, [τὸ Εὐαγγέλιο], ἀπ' τὸν Ἀλλάχ. Κι' ὅποιος δὲν δικάσει με βάση τὰ ὅσα ἀποκαλύφθηκαν ἀπ' τὸν Ἀλλάχ, αὐτὸς εἶναι παράνομος» (Σούρα 5 Τὸ στρωμένο Τραπέζι, ἔδαφ.46-47). Τὸ Κοράνιο λοιπὸν δέχεται ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, που ἀποκαλύφθηκε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ και ὅτι «σ' αὐτὸ υπάρχει ἡ καθοδήγηση και τὸ φῶς». Ἀλλὰ τί περιέχει τὸ Εὐαγγέλιο; Ὅλο τὸ ἔργο τῆς ἐνσάρκου Θείας Οἰκονομίας, ὅπως αὐτὸ εἶχε προαναγγελθεῖ ἀπὸ τοὺς προφῆτες, καθὼς και τὸν τέλειο ἠθικὸ Νόμο τῆς Καινῆς Διαθήκης, που συμπλήρωσε και ὀλοκλήρωσε τὸν Νόμο τῆς Παλαιᾶς. Τί χρειαζόταν λοιπὸν τὸ Κοράνιο, καθ' ὃν χρόνον τὸσον με τὴν Παλαιά, ὅσον και με τὴν Καινὴ Διαθήκη, διὰ τῆς ὁποίας ἔχουμε πλέον τὴν πλήρη και τελεία ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, ἔχουμε ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὴν σωτηρία του; Πέραν αὐτῶν αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ ὁποῖο ἀποδέχεται τὸ Κοράνιο, μᾶς διδάσκει ὅτι δὲν υπάρχει «ἕτερο εὐαγγέλιο» (Γάλ.1,6) διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι δυνατόν νὰ σωθοῦμε. Καὶ ὅτι ἐκεῖνος που θὰ τολμήσει νὰ κηρύξει ἄλλο Εὐαγγέλιο διαφορετικὸ ἀπὸ ἐκεῖνο που μᾶς παρέδωσε ὁ Χριστὸς και ἐκήρυξαν οἱ ἀπόστολοι, (και τέτοιο βέβαια εἶναι τὸ Κοράνιο, που εἰσηγεῖται στοὺς ἀνθρώπους ἄλλο δρόμο σωτηρίας), νὰ εἶναι ἀναθεματισμένος: «ἀλλὰ και ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ' οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν πᾶρ ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω» (Γαλ. 1,8). Κατόπιν αὐτῶν τίθεται τὸ ἐρώτημα: Ποιὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς λόγος τοῦ Θεοῦ; Τὸ Κοράνιο τοῦ Μωάμεθ, ἢ ἡ Ἁγία Γραφή; Ἀσφαλῶς ἡ Ἁγία Γραφή που βρισκόταν στὰ χέρια τῶν Ἑβραίων και τῶν Χριστιανῶν 600 χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸ Κοράνιο.

Β) Τὸ πρόσωπο τοῦ Μωάμεθ.

Στὴν συνάφεια αὐτὴ θὰ προσθέσουμε ἀκόμη ὀλίγα και περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Μωάμεθ, ἀφοῦ αὐτὸς ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο τοῦ Ἰσλάμ. Ἰσχυρίζεται ὁ Μωάμεθ, ὅτι εἶναι ὁ ἔσχατος τῶν προφητῶν και αὐτοασποκαλεῖται ὡς ἡ σφραγίδα τῶν προφητῶν. Σύμφωνα με τὸ Κοράνιο: «Ὁ Μωάμεθ εἶναι ὁ ἀπόστολος τοῦ Ἀλλάχ και ἡ σφραγίδα τῶν προφητῶν» (Σούρα 33 Οἱ συνασπισμένες φυλές, ἔδαφ.40). Ὡστόσο ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀβάσιμος, διότι ὁ ἐρχομὸς του και τὸ ἔργο του δὲν προαναγγέλλεται ἀπὸ κανένα Προφήτη, ὅπως αὐτὸ συμβαίνει γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἐρωτήθηκε ἀπὸ κάποιον Τοῦρκο συνομιλητὴ του με τὸν ὁποῖον εἶχε διάλογο σχετικὰ με τὸ Ἰσλάμ, γιατί ἐσεῖς οἱ χριστιανοὶ δὲν δέχεσθε τὸν δικὸ μας προφήτη, ἀπάντησε: «Εἶναι παλαιότατη συνήθεια, νὰ μὴ δεχόμεσθε τίποτε ὡς ἀληθές, ἂν δὲν ὑπάρχουν σχετικὲς μαρτυρίες. Οἱ μαρτυρίες γιὰ τὰ πρόσωπα εἶναι διπλές: Ἡ ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ ἔργα και τὰ πράγματα, ἢ ἀπὸ ἀξιόπιστα πρόσωπα.[...]. Ὁ Χριστὸς μαζί με τὰ πολλὰ και μεγάλα θαύματα που ἐπετέλεσε, μαρτυρεῖται και ἀπὸ τὸν Μωῦσῃ και ἀπὸ ἄλλους προφῆτες γι' αὐτὸ ἐμεῖς πιστεύουμε στὸν Χριστὸ και στὸ Εὐαγγέλιό του. Ἀντίθετα τὸν Μωάμεθ δὲν τὸν εὐρίσκομεν, οὔτε ἀπὸ τοὺς προφῆτες τοῦ παλαιοῦ Νόμου νὰ μαρτυρεῖται, οὔτε κάτι θαυμάσιο και ἀξιόλογο και ὀδηγητικὸ πρὸς τὴν πίστη, (δηλαδὴ κάποια θαύματα), νὰ ἔχει ἐπιτελέσει. Γι' αὐτὸ δὲν πιστεύουμε σ' αὐτὸν και στὸ ἀπὸ αὐτὸν προερχόμενο βιβλίον». Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς γράφει: Ὅταν ἐρωτῶμε τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἀφοῦ ὁ Μωάμεθ σᾶς διδάσκει στὸ Κοράνιο, ὅτι τίποτε δὲν πρέπει νὰ κάνομε, ἢ νὰ δεχόμεθα χωρὶς τὴν μαρτυρία ἄλλων, πὼς δὲν τὸν ρωτήσατε: δῶσε μας πρῶτα ἐσὺ «ἀπόδειξιν διὰ μαρτύρων, ὅτι προφήτης εἶ και ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες και ποῖα γραφὴ μαρτυρεῖ περὶ σοῦ;». Στὸ ἐρώτημά μας αὐτὸ οἱ Ἀγαρηνοὶ «σιωπῶσιν αἰδούμενοι» (σιωποῦν γεμάτοι ντροπῇ). Πέραν αὐτῶν ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς προειδοποίησε, ὅτι μετὰ ἀπὸ Αὐτὸν θὰ ἐρθοῦν πολλοὶ ψευδοπροφῆτες και ψευδόχριστοι, οἱ ὁποῖοι θὰ παρασύρουν πολλοὺς στὴν πλάνη τους και

ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀκολουθήσωμε: «Τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπη, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστὸς ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς». (Μάτθ. 24,23-24). Τὸ συμπέρασμα λοιπὸν εἶναι ὅτι ὁ Μωάμεθ οὔτε θαύματα ἔκανε, οὔτε καμιὰ προφητεία εἶπε, οὔτε προαναγγέλθηκε ἀπὸ ἄλλους προφῆτες, ἀλλὰ καὶ ἡ ζωὴ του κάθε ἄλλο παρὰ ἁγία καὶ ἐνάρετη ἦταν. Τὸ κύριο ἐνδιαφέρον τοῦ ἦταν, πῶς νὰ ἀποκτήσει ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερες γυναῖκες, διότι καθὼς μαρτυροῦν οἱ βιογράφοι του εἶχε νυμφευθεῖ 9, μεταξύ τῶν ὁποίων σάν ἑβδομη τὴν σύζυγο τοῦ υἱοθετημένου γιοῦ του Ζαΐντ καὶ σάν ἑνατὴ τὴν ἐπτάχρονη κορασίδα Αἰσέ (κατ' ἄλλους 13), γυναῖκες. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς σχολιάζοντας τὸν πολυγυνισμό τοῦ Μωάμεθ, ἀναφέρει: «Οὗτος ὁ Μάμεδ, (Μωάμεθ), πολλὰς ληρωδίας, (μυρολογίες), συντάξας ἐκάστη τούτων προσηγορίαν ἐπέθηκεν. Οἶον, (ὅπως γιὰ παράδειγμα), ἡ γραφὴ τῆς γυναικὸς καὶ ἐν αὐτῇ τέσσαρας γυναῖκας προφανῶς λαμβάνων νομοθετεῖ καὶ παλλακάς, ἐὰν δύνηται χιλίας, ὅσας ἡ χεὶρ αὐτοῦ κατάσχη ὑποκειμένας ἐκ τῶν τεσσάρων γυναικῶν (οἱ ὁποῖες θὰ ὑπακούουν στὶς τέσσαρες γυναῖκες)».

Γ) Τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κατὰ τὸ Κοράνιο ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὅπως ἀναφέραμε δὲν εἶναι ὁ κατὰ φύσιν Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἐνανθρώπησε γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου, ἀλλὰ κτίσμα. Δὲν ἀποδέχεται τὴν πίστη στὴν Θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως σαφῶς ἀναφέρει τὸ Κοράνιο: «Ἄπιστοι εἰσὶν οἱ λέγοντες ὅτι ὁ Μεσσίας, Υἱὸς τῆς Μαρὶὰμ εἶναι Θεός. Εἰπέ αὐτοῖς, τίς δύναται νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸν Θεὸν ἐὰν θελήσῃ νὰ καταστρέψῃ τὸν Μεσσίαν Υἱὸν τῆς Μαρὶὰμ καὶ τὴν μητέραν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα;» (Σούρα 5 Τὸ στρωμένο τραπέζι, ἔδαφ.19). Ἀπορρίπτει ὅπως προαναφέραμε τὴν Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Καὶ εἶπον ἡμεῖς ἐφρονέυσαμεν τὸν Μεσσίαν Ἰησοῦν, Υἱὸν τῆς Μαρὶὰμ τὸν Ἀπόστολον τοῦ Θεοῦ. Οὐχὶ δὲν ἐφρόνευσαν, δὲν ἐσταύρωσαν αὐτὸν ἀλλὰ ἕτερον τινὰ ὅμοιον αὐτῷ. Οἱ δὲ συζητήσαντες ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἔμειναν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ, δὲν ἦσαν βέβαιοι περὶ τούτου, ἀλλὰ κατὰ εἰκασίαν. Ἀληθῶς οὗτοι δὲν ἐφρόνευσαν αὐτόν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ καὶ σοφίᾳ αὐτοῦ μετεκαλέσατο αὐτόν», (Σούρα 4 Οἱ γυναῖκες, ἔδαφ.156). Κατὰ τὸ Ἰσλάμ εἶναι καὶ Αὐτὸς ἕνας ἀπλὸς προφῆτης τοῦ Θεοῦ, ὅπως οἱ ἄλλοι προφῆτες, τοὺς ὁποῖους ἀπέστειλε ὁ Θεὸς πρὶν ἀπὸ Αὐτόν. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἐλέγχων τὴν ἀπιστίαν τῶν μουσουλμάνων στὴν Θεότητα τοῦ Κυρίου παρατηρεῖ, ὅτι αὐτοὶ ἔπαθαν ὅ,τι καὶ οἱ εἰδωολάτρες Ἕλληνες, γιὰ τοὺς ὁποῖους λέγει ὁ ἀπόστολος, ὅτι «παραδόθησαν σὲ ἀδόκιμο νοῦ», ἐπειδὴ «ἐνῶ ἐγώρῃσαν τὸν Θεὸν δὲν τὸν ἐδόξασαν καὶ δὲν τὸν ἐλάτρευσαν ὡς Θεὸν» (Ρωμ.1,21). Διότι καὶ αὐτοὶ, ἐνῶ ἐγνώρῃσαν τὸν Χριστό, ἐπειδὴ λέγουν, ὅτι αὐτὸς εἶναι Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐτέχθηκε ἀπὸ παρθένο καὶ ἔπραξε καὶ ἐδίδαξε θεῖα πράγματα, ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανοὺς, παραμένει ἀθάνατος καὶ πρόκειται νὰ ἔλθῃ γιὰ νὰ κρίνῃ τὰ σύμπαντα. Ἐνῶ λοιπὸν ἔτσι ἐγνώρῃσαν τὸν Χριστό, δὲν τὸν ἐπίστευσαν ὡς Χριστόν, δηλαδὴ ὡς Θεάνθρωπον Λόγον, ἀλλὰ «ἄλλαξαν τὴν ἀλήθεια μὲ τὸ ψεῦδος» καὶ ἐπίστευσαν καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἀκολούθησαν ἄνθρωπο ἀπλὸ θνητὸ καὶ θαμμένο, τὸν Μωάμεθ, παρὰ τὸν Θεάνθρωπο καὶ ἀείζωο καὶ αἰδίο Λόγο. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀστόχησαν περὶ τὴν πίστιν κατάντησαν νὰ ζοῦν μὲ αἰσχροτήτα καὶ ἀπανθρωπιά, ἐπιδιδόμενοι σὲ ἀνδραποδισμούς, φόνους λεηλασίες, ἀρπαγὰς ἀκολασίες, μοιχεῖες ἀνδρομανίες. Καὶ ἔφθασαν σὲ τέτοιο σημεῖο παραλογισμοῦ, ὥστε ὄχι μόνον νὰ δικαιολογοῦν τὰ ὅσα πράττουν, ἀλλὰ νομίζουν ὅτι καὶ ὁ Θεὸς ἐπιδοκιμάζει τὶς πράξεις τους.

Δ) Περὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου (Τζιχάντ).

Όλοι οι Μουσουλμάνοι κάνετε λόγο για «ὀρθόδοξο Ἰσλάμ» καὶ για «ψευτο-Τζιχαντ τῶν τρομοκρατῶν καὶ ἐξτρεμιστῶν». Σᾶς βολεῖει βέβαια αὐτὴ ἡ θέση, ὅπου παρουσιάζετε τὸ Τζιχαντ σὰν κάτι ξένο πρὸς τὴν θρησκευτικὴ διδασκαλία τῶν μουσουλμάνων. Ὡστόσο ἡ διδασκαλία περὶ ἱεροῦ πολέμου, ἢ ὀρθότερα περὶ ὤμης βίας καὶ ὀλοκληρωτικῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἀπίστων, (μὴ μουσουλμάνων), ἀποτελεῖ δόγμα πίστεως, ποῦ πρέπει νὰ δονεῖ καὶ νὰ συνέχει τὴν ψυχὴ τοῦ κάθε ἀληθινοῦ μουσουλμάνου. Πάμπολλα εἶναι τὰ ἀποσπάσματα τοῦ Κορανίου, ποῦ μιλοῦν ξεκάθαρα καὶ ἀπερίφραστα περὶ τοῦ Τζιχαντ, για τὰ ὁποῖα προσποιεῖστε ἄγνοια, προφανῶς διότι δὲν ἔχετε τὸ θάρρος νὰ τὰ παραθέσετε. Τὰ ἀποσπάσματα αὐτὰ κάνουν τὸν μὴ μουσουλμάνο ἀναγνώστη νὰ ἀνατριχιάζει καὶ ταυτόχρονα νὰ βεβαιώνεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει περιθώριο εἰρηνικῆς συμβιώσεως, (ὅπως ἀφελῶς νομίζουν οἱ θιασῶτες τοῦ Διαθρησκειακοῦ Οἰκουμενισμοῦ), μὲ τοὺς πιστοὺς τοῦ Μωάμεθ, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ἀλλάχ νὰ διεξάγουν συνεχῆ καὶ ὀλομέτωπο ἀγῶνα για τὴν παγκόσμια ἐπικράτηση τοῦ Ἰσλάμ. Εἶναι σημαντικό νὰ τονιστεῖ, ὅτι κατὰ τὸ Κοράνιο ὁ φόνος τῶν ἀπίστων δὲν εἶναι ἔργο τῶν μουσουλμάνων, ἀλλὰ προέρχεται οὐσιαστικὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἀλλάχ, ὁ ὁποῖος εὐλογεῖ τὸν ἀγῶνα τῶν πιστῶν του. Πρᾶγμα ποῦ δείχνει, ὅτι ὁ Μωάμεθ φρόντισε νὰ δώσει στὸ φρικτὸ ἀμάρτημα τοῦ φόνου θεολογικὴ κατοχύρωση, ὥστε οἱ πιστοὶ τοῦ Ἀλλάχ νὰ ἐπιδίδονται στὰ ἐγκλήματά τους μὲ ἡσυχὴ τὴ συνειδήσή τους, χωρὶς ἀναστολές. Παραθέτουμε στὴ συνέχεια ὀρισμένα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀποσπάσματα τοῦ Κορανίου, τὰ ὁποῖα ἐπιβεβαιώνουν τοῦ λόγου τὸ ἀληθές:

«Ὡ προφήτη! Παρότρυνε τοὺς πιστοὺς στὸν πόλεμο. Ἄν ὑπάρχουν εἴκοσι ἀπὸ σᾶς ποῦ ὑπομονετικὰ ἐπιμένουν, θὰ νικήσουν διακόσιους καὶ ἂν ἀπὸ σᾶς εἶναι ἑκατό, θὰ νικήσουν χίλιους ἀπὸ τοὺς ἀπίστους...» (Σούρα 8 Τὰ λάφυρα, ἔδαφ.65). «Ὁ Ἀλλάχ δὲν συγχωρεῖ, ὅποιον λατρεύει συνétaίρο μ' Αὐτὸν» (Σούρα 4 Οἱ γυναῖκες, ἔδαφ.48). Ἀφοῦ ὁ Ἀλλάχ δὲν συγχωρεῖ ἐκείνους ποῦ πιστεύουν σὲ ἄλλο Θεό, τί πρέπει νὰ κάμουν οἱ πιστοὶ του; Ἀσφαλῶς νὰ ἐξοντώσουν ὅσους λατρεύουν «συνεταίρους» τοῦ Ἀλλάχ! «Καὶ νὰ πολεμᾶτε για χάρη τοῦ Ἀλλάχ ὅσους σᾶς πολεμοῦν, ἀλλὰ μὴν ξεπερνᾶτε τὰ ὄρια, γιατί ὁ Ἀλλάχ δὲν ἀγαπᾷ τοὺς παραβάτες» (Σούρα 2 Ἡ ἀγελάδα, ἔδαφ.190). «Φονεύετε τους, ὅπου τοὺς βρίσκετε καὶ διώχτε τους, ἀπὸ κεῖ ποῦ σᾶς ἐδίωξαν [...] Ἄν ὅμως σᾶς πολεμήσουν, σκοτώστε τους. Τέτοια εἶναι ἡ τιμωρία τῶν ἀπίστων» (Σούρα 2 Ἡ ἀγελάδα, ἔδαφ.191). «Ἄν ὅμως σταματήσουν, τότε βέβαια, ὁ Ἀλλάχ εἶναι πολυεπεικῆς, πολυεύσπλαχνος» (Σούρα 2 Ἡ ἀγελάδα, ἔδαφ.192). «Πολεμᾶτε τους ὥσπου νὰ μὴν σᾶς καταδιώξουν στὴν εἰδωλολατρία καὶ νὰ ὑπερισχύσει ἡ Πίστη στὸν Ἀλλάχ. Ἄν ὅμως σταματήσουν τὴ δρᾶση τους, τότε νὰ μὴν κάνετε πόλεμο παρὰ ἐνάντια στοὺς ἄδικους» (Σούρα 2 Ἡ ἀγελάδα, ἔδαφ.193). «Καὶ ὅταν οἱ ἀπαγορευμένοι μῆνες ἔχουν περάσει, τότε (πολεμᾶτε καὶ) σκοτώνετε τοὺς εἰδωλολάτρες, ὅπουδῆποτε κι ἂν τοὺς βρεῖτε, καὶ συλλάβετε τους καὶ πολιορκεῖστε τους καὶ στήστε τους παγίδες μὲ κάθε (πολεμικὸ) στρατήγημα. Ἄν ὅμως μετανιώσουν καὶ διατηρήσουν τὴν τακτικὴ προσευχὴ κι ἐφαρμόσουν (τακτικὴ) ἐλεημοσύνη, τότε ἀφήστε τοὺς ἐλεύθερους. Γιατί ὁ Ἀλλάχ εἶναι πολυεύσπλαχνος, πολυεπεικῆς» (Σούρα 9 Ἡ μετάνοια, ἔδαφ.5). Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά; Ἀσφαλῶς ἐξόντωση τῶν «ἀπίστων» καὶ τίποτε λιγότερο! Ὅτι οἱ «ἄπιστοι», ὡς ἄξιοι θανάτου(!) δὲν ἔχουν δικαίωμα ζωῆς καὶ ἄρα οὔτε ὡς ἀνθρώπινα ὄντα πρέπει νὰ λογίζονται. «Πολυεπεικῆς» εἶναι ὁ Ἀλλάχ, μόνον ὅταν ὑποταχθοῦν οἱ «ἄπιστοι» στὸ Ἰσλάμ! Ἄν ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι σκέτος φασισμός, τότε τί εἶναι; Αὐτὴ Ἀγαπητέ μου εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἐκτὸς καὶ ἂν δὲν πιστεύετε στὸ Κοράνιο! Ἀλλὰ μήπως δὲν εἶδαμε νὰ ἐφαρμόζεται στὴν πράξη μέχρι καὶ σήμερα ἡ φρικτὴ καὶ ἀπάνθρωπη αὐτὴ διδασκαλία τοῦ Ἰσλάμ; Ἡ ἀνθρωπότητα βιώνει σήμερα τὴ φρίκη τῆς γενοκτονίας χριστιανικῶν πληθυσμῶν στὶς χώρες τῆς Μέσης Ανατολῆς καὶ Βορείου Ἀφρικῆς, ἀπὸ τοὺς φανατικὸς Τζιχαντιστῆς τοῦ ISIS, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Ἀλλάχ! Ἀλλὰ ἂν αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Ἀλλάχ, τότε ὁ Ἀλλάχ δὲν εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἀλλὰ κάτι ἄλλο! Καὶ

μετά διερωτήσαθε γιατί δέν Σᾶς θέλουν στήν Εὐρώπη καί γιατί θεωροῦν καταστροφική λατρεία τήν θρησκεία Σας!!!

Ε) Περὶ τοῦ θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ στή διδασκαλία τοῦ Ἰσλάμ.

Τὸ Ἰσλάμ εἶναι συρραφή δανείων ἀπὸ Ἑβραϊκῆς καὶ Χριστιανικῆς διδασκαλίας ὅπως εἶπαμε. Σᾶς προτρέπω νὰ διαβάσετε καὶ ἄλλα κείμενα ἐκτός του Κορανίου, κείμενα συγκριτικῆς θρησκειολογίας, γιὰ νὰ δεῖτε τί γίνεται μὲ τὰ δάνεια τοῦ Κορανίου! Μελετήστε σὲ βάθος τὸν Ἰουδαϊσμὸ καὶ θὰ διαπιστώσετε τὶς ὁμοιότητες τῆς ἰουδαϊκῆς «θεολογίας» μὲ τὴν ἰσλαμικὴ «θεολογία». Ἐπίσης στήν «Χριστολογία» τοῦ Ἰσλάμ συναντᾶμε ὅλες τὶς ἀρχαῖες αἱρέσεις τοῦ Χριστιανισμοῦ, δηλαδὴ τὸν Γνωστικισμὸ, τὸν Μοναρχιανισμὸ, τὸν Δοκητισμὸ, τὸν Μοντανισμὸ, τὸν Μανιχαϊσμὸ, τὸν Ἀρειανισμὸ, τὸν Νεστοριανισμὸ, τὴν Εἰκονομαχία κ.α. Αὐτὸ δέν τὸ λέμε μόνο ἐμεῖς, ἀλλὰ διδάσκεται σὲ ὅλες τὶς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ κόσμου, στὸ μάθημα τῆς Συγκριτικῆς Θρησκειολογίας. Ἀλλά, ἀπ' ὅτι φαίνεται ὁ μονολιθικὸς καὶ ἄκαμπτος θρησκευτικὸς φανατισμὸς Σας δέν Σᾶς ἀφήνει περιθώρια νὰ ψάξετε καὶ νὰ βρεῖτε τὴν ἀλήθεια. Οὔτε οἱ κραυγαλέοι ἀναχρονισμοὶ τοῦ Κορανίου μποροῦν νὰ Σᾶς βάλουν σὲ σκέψεις, ὅτι περιέχει κακέκτυπες ἀντιγραφές ἰουδαϊκῶν καὶ αἰρετικῶν δοξασίων. Ὅτι δηλαδὴ αὐτὰ ποὺ μᾶς λέει τὸ Κοράνιο μᾶς τὰ εἶπαν οἱ ἀρχαῖοι αἰρετικοί, ὅπως γιὰ παράδειγμα ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μονοπρόσωπος (Ἰουδαϊσμὸς, Μοναρχιανοί), ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν μόνο ἄνθρωπος (Ἀρειανισμὸς, Νεστοριανισμὸς), ὅτι δέν ἔπαθε στὸ σταυρὸ, (Δοκητισμὸς), ὅτι ὁ Παράδεισος θὰ εἶναι τόπος ὕλικῶν ἀπολαύσεων (Μοντανισμὸς), κ.ο.κ. Σᾶς συμβουλεύουμε νὰ ψάξετε καλλίτερα καὶ θὰ πεισθεῖτε γιὰ ὅλα αὐτά.

ς) Περὶ τῆς δῆθεν ἀσυνέπειας τῶν Χριστιανῶν.

Οἱ Μουσουλμάνοι ἰσχυρίζεστε ὅτι «ἀδικοῦμε» τὸν «προφήτη» Σας, ὅταν τοῦ προσδίδουμε τὸν χαρακτηρισμὸ τοῦ βίαιου καὶ πολεμοχαροῦς ἀνθρώπου. Φέρνετε κάποια παραδείγματα προφητῶν ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, οἱ ὁποῖοι κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διεξήγαγαν πολέμους ἐναντίον ἄλλων ἐθνῶν, γιὰ νὰ δικαιολογήσετε τοὺς κατακτητικὸς πολέμους, ποὺ διεξήγαγε καὶ ὁ Μωάμεθ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του. Βγάζετε δὲ τὸ ἀυθαίρετο συμπέρασμα, ὅτι οἱ πόλεμοι τοῦ Μωάμεθ εἶναι ὄχι μόνον ἀπόλυτα σύμφωνοι μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐπὶ πλέον ὁ Μωάμεθ βρίσκεται σὲ πλεονεκτικότερη θέση σὲ σχέση μὲ τοὺς προφήτες, διότι «χρησιμοποίησε (κατὰ πολὺ) λιγότερη βία σὲ σύγκριση μὲ τὸν Μωυσῆ, τὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, τὸν Δαυῖδ, τὸν Σαούλ, τὸν Σαμψὼν καὶ ἄλλους πολλούς». Βρίσκεται σὲ πλεονεκτικότερη θέση καὶ μὲ αὐτὸν ἀκόμη τὸν Χριστὸν «ὁ ὁποῖος στὸν δεῦτερο ἐρχομὸ του ὑπόσχεται πολὺ αἷμα στοὺς ἐχθρούς του». Ὡστόσο κάνετε τὸ τραγικὸ σφάλμα νὰ κρίνετε τὶς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἄνθρωποπαθῆ. Ὁ Θεὸς δέν ἐκδηλώνει τὴν ἀγάπη του μόνον ὅταν εὐεργετῆ, ὅταν δείχνει τὴν μακροθυμία του καὶ τὴν εὐσπλαχνία του πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Δείχνει τὴν ἀγάπη του καὶ ὅταν ἀκόμη τὸν τιμωρεῖ παιδαγωγικῶς, μὲ σκοπὸ τὴν διόρθωσή του καὶ τὴν μετάνοιά του. Γιὰ τὸν Θεὸ τὸ μεγαλύτερο κακὸ δέν εἶναι ὁ βιολογικὸς θάνατος, ἢ ἀπώλεια τῆς παρουσίας ζωῆς, (ὅπως ἐμεῖς νομίζουμε), ἀλλὰ ὁ αἰώνιος πνευματικὸς θάνατος. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος στήν ἐρμηνεία τοῦ 110 Ψαλμοῦ παρατηρεῖ ὅτι «οἱ μὲν ἄνθρωποι, ἄλλα μὲν τὰ πράττουν γιὰ νὰ εὐεργετήσουν, ἄλλα δὲ ἀπὸ μῖσος καὶ ἀποστροφή. Ὁ Θεὸς ὅμως ὅλα τὰ κάμνει ἀπὸ ἀγάπη. Ἐπὶ παραδειγματικῶς χάριν εὐεργεσίας τοποθέτησε τὸν ἄνθρωπο στὸν παράδεισο καὶ χάριν εὐεργεσίας πάλιν τὸν ἀπομάκρυνε ἀπὸ αὐτόν. Χάριν εὐεργεσίας ἔκαμε τὸν κατακλυσμό, (ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Νῶε) καὶ εὐεργετώντας ἔστειλε ἐκεῖνο τὸ πῦρ τῶν Σοδόμων. Καὶ ὅτιδήποτε ἀναφέρει κανεὶς ἀπὸ ὅσα συνέβηκαν, τὸ καθένα τὸ ἔκαμε χάριν εὐεργεσίας». Ὅταν λοιπὸν ὁ Θεὸς δίνει τὴν ἐντολή, γιὰ παράδειγμα, στὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ νὰ κάνει πόλεμο ἐναντίον ἐνὸς εἰδωλολατρικοῦ λαοῦ δέν τὸ κάνει αὐτὸ ἄνευ λόγου, ἢ ἀπὸ μῖσος πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ διότι

αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ ἀγάπη του καὶ ἡ δικαιοσύνη του, αὐτὸ συμφέρει πνευματικῶς στὸν λαὸ αὐτόν, ὅσο καὶ ἂν αὐτὸ φαίνεται ἀκατανόητο σέ μᾶς. Μόνον ὁ Θεὸς ἔχει τὸ δικαίωμα, (ὡς χορηγὸς τῆς ζωῆς), νὰ ἀφαιρέσει τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ, ὅταν καὶ ὅπως Αὐτὸς κρίνει καὶ μὲ γνώμονα πάντοτε τὸ αἰώνιο συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι καὶ ὁ ἀνθρώπος ἔχει ἓνα τέτοιο δικαίωμα. Γιὰ τὸν ἀνθρώπο ἰσχύει ἡ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ «οὐ φονεύσεις». Ἡ μεγάλη διαφορὰ λοιπὸν μεταξὺ τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τοῦ Μωάμεθ εἶναι, ὅτι οἱ μὲν προφῆτες κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ καὶ μόνον περιστασιακὰ ἐφόνευαν, ἐνῶ ὁ Μωάμεθ κατ' ἐντολὴν τοῦ ἑαυτοῦ του! Μία ἄλλη μεγάλη διαφορὰ εἶναι ὅτι πούθενά στὴν Ἁγία Γραφή δὲν νομοθετεῖται ὡς ἐντολὴ Θεοῦ ὁ φόνος τῶν ἀπίστων, (τύπου Τζιχάντ), δηλαδὴ τῶν μὴ Ἑβραίων, ἢ τῶν μὴ Χριστιανῶν, κατ' ἀντίθεσιν μὲ τὸ Κοράνιο, ὅπου ὁ φόνος τῶν ἀπίστων εἶναι δόγμα πίστεως καὶ καθῆκον διαχρονικὸ κάθε μουσουλμάνου. Ἄγνοεῖτε ἐπίσης ὅτι στὴν ἐποχὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἴσχυε ὁ Νόμος, ἐνῶ σήμερα ζοῦμε τὴν ἐποχὴ τῆς Χάριτος. Ἐπίσης οἱ Μουσουλμάνοι παρουσιάζετε τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ ὡς ἓνα πολεμοχαρῆ πολεμιστὴ, ποὺ φονεύει ἀνελέητα τοὺς πάντες καὶ ἀφανίζει τὰ πάντα, ἐπικαλούμενοι τὸ 19ο κεφάλαιο τῆς Ἀποκάλυψης, στίχοι 11-21. Καὶ τοῦτο γιὰ νὰ δικαιώσετε ἔτσι τοὺς πολέμους καὶ τὶς σφαγὰς τοῦ Μωάμεθ. Τὴν ἐν λόγῳ περικοπὴ ἐπειδὴ τὴν ἐρμηνεύετε κατὰ γράμμα, ἀδυνατεῖτε νὰ τὴν ἐρμηνεύετε σωστά. Ἡ περικοπὴ ἀναφέρεται στὴν τελικὴ καὶ ὀριστικὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ θηρίου, (τοῦ Ἀντιχρίστου) καὶ τῶν ὀργάνων του καὶ ὅλα ὅσα ἀναφέρονται σ' αὐτὴν εἶναι εἰκονικὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰ ἐκλάβουμε κατὰ γράμμα. Εἶναι δὲ μεγάλη ἀφέλεια νὰ νομίζετε, ὅτι ἡ τελικὴ αὐτὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ θὰ γίνεῖ μὲ σπαθιά καὶ τόξα καὶ βέλη ποὺ ἦταν τὰ πολεμικὰ ὄπλα τῆς ἐποχῆς, ποὺ ἐγράφη τὸ βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως, τὰ ὁποῖα βέβαια σήμερα δὲν χρησιμοποιοῦνται, διότι ἔχουν πρὸ πολλῶν αἰώνων καταργηθεῖ. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μὲ τὴν ἀλληγορικὴ εἰκόνα τοῦ ἐνδοξοῦ καβαλάρη, ποὺ μᾶς δίνει ἐδῶ, θέλει νὰ μᾶς παραστήσει τὸ μεγαλεῖο καὶ τὸ ἀκαταγώνιστο τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ, συγκαταβαίνοντας στὴν ἀδυναμία τῆς ἀνθρώπινης κατανοήσεως. Θέλει ἐπίσης νὰ μᾶς παραστήσει, ὅτι ὁ Χριστὸς μὲ τὴν ἀκαταγώνιστη δυνάμη του θὰ εἶναι ὁ τελικὸς ἐνδοξος νικητὴς, τοῦ Ἀντιχρίστου, ποὺ θὰ συντρίψει κατὰ κράτος αὐτόν καὶ τοὺς ὀπαδοὺς του καὶ θὰ διαλύσει τὴν παγκόσμια βασιλεία, τὴν ὁποία αὐτὸς θὰ ἰδρύσει, ὀλίγο πρὶν ἀπὸ τὴν συντέλεια τοῦ κόσμου. Ὁ Χριστὸς δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ στρατεύματα ἀγγέλων γιὰ νὰ νικήσει τὸν Ἀντίχριστο, διότι ὅπως ἀναφέρει ὁ ἅπ. Παῦλος στὴν Β' πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ του, θὰ τὸν ἐκμηδενίσει μ' ἓνα ἀπλὸ φύσημα τοῦ στόματός του: «καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τὴ ἐπιφανεία τῆς παρουσίας αὐτοῦ» (2,8).

Ζ) Εἶναι οἱ μουσουλμάνοι εὐλογημένοι ἀπὸ τὸ Θεό;

Δέν εἶναι, Ἐξοχώτατε, οἱ μουσουλμάνοι εὐλογημένοι ἀπὸ τὸν Θεό, ἐπειδὴ σύμφωνα μὲ τὴ Βίβλο, κατάγονται κατὰ σάρκα ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος εὐλογήθηκε ἀπὸ τὸν Θεό. Ὁ Ἀβραάμ εὐλογήθηκε ἀπὸ τὸν Θεό, ἐπειδὴ ἐπίστευσε στὸν Θεό, ὁ ὁποῖος ἀποκαλύφθηκε σ' αὐτόν καὶ ἔκανε ἀπόλυτη ὑπακοὴ σ' αὐτόν, μέχρι σημείου νὰ εἶναι πρόθυμος, νὰ θυσιάσει τὸν υἱὸν του Ἰσαάκ. Ἡ εὐλογία αὐτὴ συνίστατο στὸ ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους του θὰ προερχόταν ὁ Χριστὸς ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ εὐλογοῦντο ὄχι μόνον οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς: «καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς» (Γεν. 22,18). Εὐλογήθηκαν λοιπὸν στὴ συνέχεια καὶ οἱ ἀπόγονοί του, ποὺ ἀποτέλεσαν τὸν ἐκλεκτὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν προερχόταν ἀπὸ τὸν Ἰσμαήλ, τὸν υἱὸ τῆς Ἄγαρ, ἀπὸ τὸν ὁποῖο προέρχονται οἱ Ἄραβες μουσουλμάνοι, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Ἰσαάκ. Γιὰ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰσαάκ ἐδόθη ἡ ἐντολὴ τῆς περιτομῆς, σ' αὐτοὺς ἔδωσε ὁ Θεὸς τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο, αὐτοὶ ἀποτέλεσαν τὸν ἐκλεκτὸ καὶ εὐλογημένο λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν λαὸ καὶ ὄχι ἀπὸ

τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰσμαὴλ προήλθε ὁ Μεσσίας Χριστός. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἐκλεκτὸ καὶ εὐλογημένο λαὸ τὸν Ἰσραηλιτικὸ, ὁ Θεός, δὲν δίστασε νὰ τὸν ἀπορρίψει καὶ νὰ ἀφαιρέσει τὴν εὐλογία Του ἀπ' αὐτόν, ὅταν ἐκεῖνος ἀπίστησε καὶ ἀπέρριψε τὸν Μεσσία Χριστὸ καὶ τὸν παρέδωσε σὲ σταυρικὸ θάνατο: «Ἴδου ἀφίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος» (Ματθ. 23,39). Ἄρα λοιπὸν σὲ τίποτε δὲν ὠφέλησε τὸν λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ ἡ σαρκικὴ συγγένεια μὲ τὸν Ἀβραάμ, ὅπως σὲ τίποτε δὲν ὠφελεῖ τὸν λαὸ τῶν ἀράβων μουσουλμάνων τὸ γεγονὸς, ὅτι κατάγονται κατὰ σάρκα ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ. Μ' ἄλλα λόγια τὸ κριτήριον τῆς εὐλογίας δὲν εἶναι ἡ κατὰ σάρκα συγγένεια μὲ τὸν Ἀβραάμ, ἀλλὰ ἡ πίστις στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Τὸ γεγονὸς ἀκόμη ὅτι ἡ εὐλογία αὐτὴ μεταφέρεται καὶ στοὺς λαοὺς ἐκείνους, ποὺ δὲν κατάγονται ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ, ἀλλὰ πιστεύουν στὸν Κύριον Ἰησοῦ Χριστό, δείχνει ξεκάθαρα, ὅτι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ εἶναι συνυφασμένη καὶ ἀπόλυτα συνδεδεμένη μὲ τὴν πίστις στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τὸν μόνον ἀληθινὸ Θεό. Ὅταν ἐπομένως ὁ ἄνθρωπος πιστεύει σὲ ἓνα ψεύτικο Θεό, (ὅπως εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσλάμ), δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχει τὴν εὐλογία, δηλαδὴ τὴν Χάρη ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀπολυτρωτικὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ.

Η) Ἰσλαμικὸς καὶ Χριστιανικὸς πολιτισμὸς. Ὁ ἄνθρωπος στὸ Ἰσλάμ καὶ τὸν Χριστιανισμό.

Τί προσέφερε τὸ Ἰσλάμ στὸν Πολιτισμὸ; Ἡ ἐπεικέστερη ἀπάντησις στὸ ἐρώτημα αὐτὸ εἶναι ὅτι δυστυχῶς τὸ Ἰσλάμ πολέμησε κάθε μορφή πολιτισμοῦ! Ὁ Ἰρανὸς Dr. Arsham Momeni στὸ ἀξιόλογο βιβλίον τοῦ «Ἰσλάμ: Ἱστορία ἐπεκτατισμὸς καὶ βία», ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἰσλαμιστὲς οὐδέποτε ὑποστήριξαν τὴν τέχνη, ἐπειδὴ θεωροῦσαν τὰ δημιουργήματά της ἀντικείμενα εἰδωλολατρικῆς φύσεως καὶ σκοποῦ. Ἔτσι ἀποδεδειγμένα συνέβαλαν στὴν καταστροφὴ τόσο τῶν ἔργων ζωγραφικῆς ὅσο καὶ αὐτῶν τῆς γλυπτικῆς καὶ διακόσμησης. Οἱ μουσουλμάνοι πεπεισμένοι γιὰ τὴν πληρότητα καὶ ἀπόλυτη ἐπάρκεια τοῦ Κορανίου, κατέστρεφαν ὅποιοδήποτε ἄλλο γραπτό. Στὸ Ἰράν κατέστρεφαν ὅποια βιβλιοθήκη, ἢ βιβλία συναντοῦσαν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀφανιστεῖ ἀνυπολόγιστος ἀριθμὸς βιβλίων, μεταξύ του 637 καὶ τοῦ 750 μ. Χ.

Δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐπίσης καμία σύγκρισις μεταξύ ἰσλαμικοῦ καὶ χριστιανικοῦ «ἀνθρωπισμοῦ». Κατ' ἀρχὴν στὸ Ἰσλάμ γίνεται σαφὴς διαχωρισμὸς μεταξύ τοῦ μουσουλμάνου καὶ τοῦ μὴ μουσουλμάνου, τοῦ «ἀπίστου». Στὴν σκοτεινὴ καὶ φρικιαστικὴ περίοδο τῆς τουρκοκρατίας βιώσαμε ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ Ἕλληνες τί ἐστὶ ἰσλαμικὸς «ἀνθρωπισμὸς», ὅταν οἱ ἀνελέητοι μουλάδες καὶ οἱ κατῆδες καταδίκασαν τοὺς Νεομάρτυρες σὲ ἀπίστευτα καὶ ἀπάνθρωπα βασανιστήρια καὶ μαρτυρικὸ θάνατο, ἐφαρμόζοντας φυσικὰ τὴν «σαρία»! Τὴν ἴδια περίοδο, ἐνῶ οἱ μουσουλμάνοι ἀπολάμβαναν ὕψιστα προνόμια καὶ φορολογικὰς ἀσουλίας, οἱ Χριστιανοὶ καταπιέζονταν ἀφόρητα καὶ ἐξοντώνονταν φορολογικά. Σὰς θυμίζουμε τὸν φοβερὸ «φόρο αἵματος», προκειμένου νὰ μᾶς ἀνεχτοῦν καὶ νὰ δεχτοῦν στοιχειωδῶς κάποια «δικαιώματά» μας! Πλήρη δικαιώματα ἀποκτοῦσαν μόνον ὅσοι ἐξισλαμίζονταν! Ποῦ εἶναι ἡ «δικαιοσύνη» καὶ ὁ «ἀνθρωπισμὸς», ποῦ ἐπιτάσσει τὸ Ἰσλάμ; Γνωρίζετε μήπως γιὰ τὰ ἑκατομμύρια τῶν «κρυπτοχριστιανῶν» στὴν Τουρκία, οἱ ὅποιοι τώρα, ὕστερα ἀπὸ αἰῶνες, ἄρχισαν νὰ ἐμφανίζονται δημόσια; Γιατί εἶναι κρυπτοχριστιανοί;

Τὸ Ἰσλάμ δὲν εἶναι ἀπάνθρωπο μόνον κατὰ τῶν «ἀπίστων», ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἰδίων τῶν μουσουλμάνων καὶ συγκεκριμένα κατὰ τῶν γυναικῶν Σας. Ἀνοίξτε τὸ Κοράνιον νὰ δεῖτε τί λέει γιὰ τὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἔχει «κατώτερη φύσις» ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Γράφει στὸ Κοράνιον: «Οἱ ἄνδρες εἶναι οἱ προστάτες καὶ οἱ κύριοι τῶν γυναικῶν, γιατί ὁ Ἄλλοχ ἔχει χαρίσει ἀνώτερο βαθμὸν στοὺς ἄνδρες ἀπὸ τὶς γυναῖκες, καὶ ἐπειδὴ ζοδεύουν ἀπὸ τὶς περιουσίες τους» (Σούρα 4 Οἱ γυναῖκες, ἔδαφ.34). Ἐπὶ πλέον ἡ γυναῖκα δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα, καμιά ἀξία, δὲν διαφέρει καθόλου ἀπὸ ἓνα κτῆμα καὶ εἶναι ἀπόλυτα ἐξαρτημένη ἀπὸ τὸν

ἄνδρα της, ὁ ὁποῖος τὴν ἐξουσιάζει. Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὴν πολυγαμία τοῦ ἄνδρα καὶ ποτὲ τῆς γυναίκα; Ρωτᾶμε: γιατί δὲν μποροῦν νὰ εἰσέλθουν οἱ γυναῖκες μαζί με τοὺς ἄνδρες στὸ τζαμί; Γιατί στὸν «παράδεισό» Σας οἱ ἄνδρες θὰ «εὐφραίνονται» μετὶ τῆς «αἰώνιες παρθένες» καὶ γιατί νὰ μὴν «εὐφραίνονται» καὶ οἱ γυναῖκες μετὰ «αἰώνιους νεαρούς»; Κλείνουμε αὐτὴ τὴν ἐνόητα μετὰ τὴ νομιμοποίηση τῆς δουλείας. Οἱ κατακτημένοι «ἄπιστοι» μποροῦν νὰ γίνουν δοῦλοι τῶν κατακτητῶν μουσουλμάνων οἱ ἄνδρες γιὰ ἐργασία καὶ οἱ γυναῖκες γιὰ τὰ κρεβάτια τους!

Θ) Ἡ παιδοφιλία τοῦ «ψευδοπροφήτη» Μωάμεθ.

Ἐξοχώτατε, πῶς δικαιολογεῖτε στὴν συνείδησή Σας τὴν παιδοφιλία τοῦ «προφήτη» Σας καὶ τῶν ἀνδρῶν μουσουλμάνων! Πῶς μπορεῖτε νὰ δικαιολογήσετε τὴν ἐπιθυμία τοῦ Μωάμεθ γιὰ τὴν 7χρονη Ἄϊσα καὶ τὴν συνουσία μαζί της στὰ ἑννέα της χρόνια! Δὲν εἶναι φρικτὴ ἢ μουσουλμανικὴ θέσις «Ὅταν ἡ κοπέλα φτάνει στὴν ἡλικία τῶν ἑννέα τότε (παύει νὰ εἶναι κοπέλα καὶ) εἶναι γυναῖκα» (ἄτ Τιρμιδὶ - νούμερο 1109). Ὑποστηρίζεται πέρα ἀπὸ κάθε σοβαρότητα, ὅτι ἡ ἐμφάνιση τῆς ἐμμήνου ρύσεως στὰ κορίτσια, τὰ καθιστᾶ γυναῖκες καὶ ὡς ἐκ τούτου μποροῦν νὰ ἔχουν σεξουαλικὲς σχέσεις μετὰ ἄνδρες καὶ νὰ κυοφοροῦν! Ἀπίστευτη ἄσυντησία! Μόνο ποὺ δὲν συμφωνεῖ μαζί Σας ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη, ἢ ὁποῖα θεωρεῖ λίαν ἐπικίνδυνη τὴν πρόωρη σεξουαλικότητα καὶ ἐγκληματικὴ τὴν κυοφορία της. Κι αὐτὸ διότι ἐγκυμονεῖ σοβαρότατους κινδύνους γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τοῦ κοριτσιοῦ, καθότι δὲν ἔχει διαμορφωθεῖ ἀκόμα τὸ σῶμα της γιὰ τὴ μητρότητα! Παρ' ὅλα αὐτὰ ἔρχεται τὸ «ἱερό» Σας βιβλίον καὶ ἡ μουσουλμανικὴ παράδοση νὰ «καπελώσει» τὴν ἐπιστήμη τῆς ἰατρικῆς, προκειμένου νὰ ἱκανοποιήσει τὴν σεξουαλικὴν διαστροφὴν τῶν μουσουλμάνων ἀνδρῶν! Ἐμεῖς Ἐξοχώτατε δεινοπαθήσαμε καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ δεισπραμμένο πάθος τῆς θρησκείας Σας. Στὴν μαύρη τουρκοκρατία οἱ «ἐκλεκτοὶ τοῦ Ἀλλάχ» τύρανοί μας, ἄρπαζαν τὰ μικρὰ κορίτσια μας καὶ τὰ ἐκλείναν στὰ δαιμονικὰ χαρέμια τους γιὰ νὰ βιάζον τὰ ἄγουρα σώματά τους καὶ τὴν ἀθῶες ψυχοῦλες τους!

Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνας γνωρίσαμε πάνω στὴν πράξη καὶ ὄχι θεωρητικὰ, τί ἐστὶ Ἰσλάμ καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ξεχάσουμε τὰ ἀνείπωτα δεινοπαθήματά μας. Τὸ Κοράνιον καὶ τὴ διδασκαλία του τὴν πληρώσαμε πολὺ ἀκριβῶς σὲ μαρτύρια, σὲ αἷμα καὶ ἀνθρώπινες ζωὲς στὰ τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς μας στοὺς μουσουλμάνους Τούρκους, μετὰ τῆς χιλιάδας τῶν Νεομαρτύρων μας, οἱ ὁποῖοι πέθαναν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Κορανίου! Βιώσαμε τὴ «θεϊκότητα» τῆς θρησκείας Σας. Τὴν ἀξιολογήσαμε καὶ τὴν ἀπορρίπτουμε ἀσυζητητῶς.

Ἀλλὰ νὰ γνωρίζετε ὅτι ζεῖ Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἀληθινὸς Τριαδικὸς Θεός, ὁ ὁποῖος κατευθύνει τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐν προκειμένῳ τὴν πορεία τοῦ Ἰσλάμ. Νὰ εἶστε δὲ βέβαιοι ὅτι ἡ τελικὴ νίκη ἀνήκει στὸ Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Του καὶ ὄχι στὸ Ἰσλάμ, στὸ φῶς καὶ στὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὄχι στὸ σκότος καὶ στὴν πλάνη τοῦ Κορανίου, στὴν σαρκωμένη Ἀγάπη καὶ ὄχι στὴν βαρβαρότητα καὶ τὴν ἀπανθρωπία. Μέχρι τότε ἔμελλε οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνας ἀπ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν γωνίαν τοῦ πλανήτη, ποὺ λέγεται Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα, δὲν θὰ παύσομε νὰ προσευχόμεσθε πρὸς τὸν Κύριον τῶν Δυνάμεων, τὸν Βασιλέα τῶν Βασιλευόντων καὶ Κύριον τῶν Κυριευόντων: «Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν ὅτι Σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν» (Ψαλμ. 81, 8).

Ἐξοχώτατε,

Ἡ θρησκεία Σας ἀποτελεῖ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς κατεγνωσμένης ἀπὸ τὴν Ἁγία Ἀ' Οἰκουμένην Σύνοδον (325 μ.Χ.) Ἀρειανικῆς Αἵρεσης. Τὰ κάτωθι ἐδάφια ἀπὸ τὴ σούρα τοῦ Κορανίου «Οἱ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΕΝΕΣ ΦΥΛΕΣ» (ΑΛ-ΑΧΖΑΜΠ), ἀναφέρονται στὴν «ἠθικὴ

προσωπικότητα» τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ Ἰσλάμ καί ἀποδεικνύουν τό ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἦταν ἕνας ἠδονιστής, σαρκολάγνος καί ψεύτης καί ὄχι ἀπόστολος ἢ προφήτης τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Κατανοήσατε ἐπιτέλους ὅτι προωθείτε μία ψευδή, ἀνθρωποκατασκευασμένη, ἀνόσια καί καταστροφική λατρεία πού στηρίζεται σέ ἕναν σαρκολάτρη ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος μέ τό σαπρό του βίο, δέν εἶχε καμία σχέση μέ ἐνθεες ἀποκαλύψεις. Σᾶς τά παραθέτομεν λοιπόν γιατί ἀποκρύπτονται μεθοδικά ἀπό τήν γνωστή σουνιτική προπαγάνδα.

Κοράνιο, σούρα «ΟΙ ΣΥΝΑΣΤΠΙΣΜΕΝΕΣ ΞΥΛΕΣ» (ΑΛ-ΑΧΖΑΜΠ)

Στίχος 37 :

"Μωάμεθ, εἶπες σέ αὐτόν πού εὐεργετήθηκε ἀπό τόν Θεό καί γέμισε μέ τά ἀγαθά Του: «Κράτα τή γυναίκα σου καί νά φοβᾶσαι τόν Θεό», ἐνῶ ἐσύ ἔκρυβες στήν καρδιά σου ὅ,τι ὁ Θεός μετά ἀπό λίγο, ἐπρόκειτο νά κάνει σέ ὅλους φανερό. Φοβήθηκες τούς ἀνθρώπους, ἐνώ ἔπρεπε νά φοβηθεῖς περισσότερο τόν Θεό. Ὄταν, ὅμως, ὁ Ζεῖδ ἀποφάσισε νά χωρίσει τή γυναίκα του, Ἐμεῖς τήν ἐνώσαμε μαζί σου μέ τά δεσμά τοῦ γάμου, γιά νά μάθουν οἱ πιστοί ὅτι δέν ἀμαρτάνουν, ἂν παντρεύονται τίς γυναῖκες τῶν θετῶν γιῶν τους, ἂν οἱ θετοί γιοί τους τίς χωρίσουν. Ὅ,τι ἀποφασίζει ὁ Θεός, πραγματοποιεῖται."

Στίχος 50:

"Προφήτη, σοῦ ἐπιτράπηκε νά παντρευτεῖς μέ τίς γυναῖκες στίς ὁποῖες ἔδωσες προίκα, μέ τίς αἰχμάλωτες τίς ὁποῖες κέρδισες μέ τή δύναμη τῶν χειρῶν σου, μέ τίς κόρες τῶν θείων σου καί ὅσων σέ ἀκολούθησαν, ὅπως καί μέ κάθε εὐσεβή γυναίκα, ἡ ὁποία ἀφιέρωσε τήν ψυχή της σέ σένα, τόν Προφήτη, ἂν θελήσεις, βέβαια, νά τίς παντρευτεῖς. Αὐτό τό προνόμιο τό δίνουμε ξεχωριστά σέ σένα ἀπ' ὅλους τούς πιστούς. Γνωρίζουμε τούς νόμους τοῦ γάμου τούς ὁποῖους ὀρίσαμε γιά τούς πιστούς. Μή φοβάσαι μήπως ἐνοχοποιηθεῖς, ἂν κάνεις χρήση τῶν δικαιωμάτων σου. Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικής καί μεγαλόψυχος."

Στίχος 51:

"Μπορεῖς νά ἀναβάλεις τήν ἐπαφή μέ ὅποια σύζυγό σου θελήσεις καί νά δεχτεῖς στό κρεβάτι σου ὅποια θελήσεις, ἀκόμα καί ὅποια στό παρελθόν παραμέλησες ἀλλά τήν ἐπιθύμησες καί πάλι. Δέν ἀμαρτάνεις ἂν κάνεις κάτι τέτοιο. Μέ αὐτόν τόν τρόπο δροσίζονται (παρηγοριούνται) πιό εὐκολα τά μάτια τους. Ἄς μή στενοχωριούνται ὅλες πρέπει νά εὐχαριστηθοῦν μέ ὅ,τι ἐσύ τούς παραχωρεῖς. Ὁ Κύριος γνωρίζει ὅσα βρίσκονται στήν καρδιά Σας, καί εἶναι παντογνώστης καί φιλόανθρωπος."

Στίχος 52:

"Δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νά πάρεις ἄλλες γυναῖκες. . . ἐξαιροῦνται ὅσες τυχόν αἰχμαλωτίσεις μέ τήν δύναμη τῶν χειρῶν σου. Ὁ Κύριος ἐπιβλέπει τά πάντα."

Αὐτή λοιπόν τήν κατάστικτη ἀπό γεώδη πάθη προσωπικότητα καί τήν «κατασκευή» της προωθείτε Ἐξοχώτατε μέσα στήν πλάνη Σας.

Ὁ Ἀληθινός Τρισυπόστατος Θεός νά Σᾶς ἐλεήσει. Εἰλικρινά Σᾶς τό εὐχομαι γιατί εἴσθε θεοσεβής καί ἄνθρωπος Ἀρχῶν καί εἶναι τραγικό νά πλανᾶσθε.

Ἐξοχώτατε,

Ἐπειδή, λοιπόν, ὅπως καταδείχθηκε ἀπό τὰ ἀνωτέρω, ἡ Ἐξοχότης Σας πιστεύει σέ λαοπλάνο θρησκεία, ἐπειδή στό Εὐαγγέλιο τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν ὑπάρχει ἡ παραμικρή νύξη γιά πόλεμο κατά τῶν ἀπίστων ἢ γιά πολεμικό ἀγώνα γιά τήν ἐπικράτηση τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, ἀλλά ἀντιθέτως, ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθρούς θεωρεῖται τό μοναδικό κριτήριο γιά τήν πρὸς τόν Θεό ὁμοίθεια καί τήν ὁμοίωση τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν Δημιουργό του - «Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν καί ἀγαθοποιεῖτε καί δανερίζετε μηδέν ἀπελπίζοντες, καί ἔσται ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς, καί ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶ»^[13] - καί τέλος, ἐπειδή ὁ ἀληθινός Τριαδικός Θεός, διὰ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Θεοῦ Παύλου, διακηρύσσει ὅτι «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλληνας, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θήλυ· πάντες γάρ ὑμεῖς εἷς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»^[14], γιά ὅλους τοὺς παραπανω λόγους Σᾶς παροτρύνουμε, ὡς ἔσχατο μέλος τοῦ Παναγίου καί Παναχράντου Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί δὴ ὡς Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος, πού ἐνδιαφέρεται γιά τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων καί αὐτῶν τῶν ἀλλοθρήσκων, ἂν θέλετε νά ὠφελήσετε πραγματικά τόν ἑαυτό Σας, τήν οἰκογένειά Σας καί τόν λαό Σας, νά ἀποκηρύξετε ὅλες τίς πλάνες, αἰρέσεις καί καινοτομίες τοῦ δαιμονιώδους Ἰσλάμ καί τοῦ ἀνιέρου Κορανίου, τίς ὁποῖες εἰσήγαγε ἀπ' ἀρχῆς ὁ ψευδοπροφήτης Μωάμεθ, νά μετανοήσετε, νά κλάψετε πικρῶς, νά ταπεινωθεῖτε, νά πιστέψετε στόν Χριστό, ὡς Θεάνθρωπο, Σωτῆρα καί Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου, νά κατηχηθεῖτε καί νά βαπτισθεῖτε ὀρθόδοξα. Σᾶς προτείνουμε μάλιστα, Ἐξοχώτατε, νά ζητήσετε ἀπὸ τόν σημερινό σύμμαχό Σας καί Πρόεδρο τῆς Ρωσίας κ. Βλαντιμίρ Πούτιν νά γίνει ἀνάδοχος Σας καί ἡ βάπτισή Σας νά πραγματοποιηθεῖ στό ἱστορικό Φανάρι ἀπὸ τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο, τόν πρῶτο Ποιμένα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί Πρωθιεράρχη τοῦ Ζῶντος Ἀληθινοῦ Τρισυποστάτου Θεοῦ, τόν Διάκονον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πού ἀποτελεῖ τόν μοναδικό πνευματικό καί πολιτισμικό πλοῦτο τῆς Χώρας Σας. Μὲ τόν τρόπο αὐτό θά δοξασθεῖ καί ἀπὸ Σᾶς, ὅπως δοξάσθηκε καί ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, τό ὄνομα τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς καί θα καταισχυθεῖ ὁ ἀντίδικος Διάβολος.

Ἐπειδή, λοιπόν, Ἐξοχώτατε, ὁ θάνατος εἶναι ἄδηλος καί ἐπειδή, σύμφωνα μέ τόν Εὐαγγελικό λόγο, «οὐκ οἶδατε τήν ὥραν οὐδέ τήν στιγμήν τοῦ θανάτου», ἐξαιτίας αὐτοῦ Σᾶς προτρέπουμε καί Σᾶς συμβουλεύουμε νά σπεύσετε νά ἔλθετε στοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προτοῦ ἔλθει τό τέλος τῆς ἐπιγείου ζωῆς Σας. Ὁ Ἅγιος Τριαδικός Θεός Σᾶς δέχεται μέ ἀνοικτές ἀγκάλες! Χαρά θά γίνει καί στή γῆ ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους, χαρά θά γίνει καί στοὺς Οὐρανοὺς ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους γιά τήν εἰσοδὸ Σας στήν μοναδική καί ἀληθινὴ Ἐκκλησία! Δράμετε καί προφθάστε νά εἰσέλθετε στόν θεῖο νυμφῶνα πρὶν κλείσει ἡ θύρα καί στερηθεῖτε τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας.

Σέ ἀντίθετη περίπτωση, δυστυχῶς, θά καταταγεῖτε Ἐσεῖς, ἡ οἰκογένειά Σας καί ὁ λαός Σας στόν ἴδιο χῶρο, ὅπου βρίσκονται ὁ Ἀλλάχ, ὁ Μωάμεθ καί οἱ ἀκόλουθοί τους, δηλ. στόν τόπο τῆς βασάνου, τῆς αἰωνίου καί ἀτελευτήτου κολάσεως.

Εὐχόμεστε ἡ ἄκτιστος Θεία Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος νά φωτίσει τόν νοῦ Σας, νά Σᾶς ἐνισχύσει καί νά Σᾶς ἐνδυναμώσει, γιά νά ἀποτινάξετε καί νά ἀποσκορακίσετε τόν ὕπνο τῆς πλάνης καί τῆς ραθυμίας καί νά προσέλθετε στίς ἀγκάλες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Μετά τιμῆς, σεβασμοῦ καί

[1] Eurobarometer, 2004: 5

[2] Grigoriadis, 2006:148; CamyarandTagma, 2010; Çakar, 1998

[3] CamyarandTagma, 2010

[4] Observer, 2016

[5] Dearden, 2016

[6] Khan, 2016; Karvounopoulos, 2016; EuroNews, 2016

[7] Kramer, 1991: 64

[8] NOVINITE, 2016; eKathimerini, 2016

[9] ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, *Διαθρησκειακές συναντήσεις· άρνηση τοῦ Εὐαγγελίου καί προσβολή τῶν ἁγίων Μαρτύρων*, ἐκδ. Τέρτιος, Θεσ/κη 2003, σσ. 52-119 καί ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΔΡΑΚΑΣ, *Η κατά τοῦ Ἰσλάμ πολεμική τῶν Βυζαντινῶν Θεολόγων*, Θεσ/κη 1961, σσ. 44-58, 64-66.

[10] ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, *Περί αἱρέσεων ρα΄*, ΡG 94, 678 - 780 καί ΕΠΕ 2, ἐκδ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Θεσ/κη 1991, σσ. 306 - 321.

[11] Τοῦ ἰδίου, *Περί αἱρέσεων ρα΄* 1 - 2.

[12] ΗΛΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΗΣ, «Τό Ἰσλάμ κατά τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό», ΕΕΘΣΘ τμήματος Ποιμαντικής καί Κοινωνικής Θεολογίας 1 (1990) σσ. 260 - 296.

[13] Λουκ. 6, 35-36

[14] Γαλ. 3, 28